

Lysistrate

Prologos

- [1] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' εἴ τις ἔς **Βακχεῖον** αὐτὰς ἐκάλεσεν,
[2]   ἢ 'ς **Πανὸς** ἢ 'πι **Κωλιάδ'** ἢ 'ς **Γενετυλλίδος**,
[3]   ούδ' ἀν διελθεῖν ἦν ἀν ὑπὸ τῶν **τυμπάνων**.
[4]   νῦν δ' **ούδεμία πάρεστιν** ἐνταυθοῖ γυνή·
[5]   πλὴν ἡ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἥδ' ἐξέρχεται.
[6]   **χαῖρ'** ὡς **Καλονίκη**.
- [6b] [Καλονίκη]:   καὶ σύ γ' ὡς **Λυσιστράτη**.
[7]   τί **συντετάραξαι**; μὴ **σκυθρώπαζ'** ὡς **τέκνον**.
[8]   οὐ γὰρ **πρέπει** σοι **τοξοποιεῖν** τὰς ὄφρυς.
- [9] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ὡς **Καλονίκη** κάομαι τὴν καρδίαν,
[10]   καὶ **πόλλα'** ὑπέρ ἡμῶν τῶν **γυναικῶν** ἄχθομαι,
[11]   δότιὴ παρὰ μὲν τοῖς **ἄνδρασιν** νενομίσμεθα
[12]   **εἶναι πανοῦργοι**—
- [12b] [Καλονίκη]:   καὶ γάρ **ἐσμεν** νὴ **Δία**.
[13] [Λυσιστράτη]: **εἰρημένον** δ' αὐταῖς **ἀπαντᾶν** ἐνθάδε
[14]   **βουλευσομέναισιν** οὐ περὶ **φαύλου πράγματος**,
[15]   **εὔδουσι** κούχ **ἡκουσιν**.
- [15b] [Καλονίκη]:   ἀλλ' ὡς **φιλτάτη**
[16]   **ἥξουσι** **χαλεπή** τοι **γυναικῶν** ἔξιδος.
[17]   ἡ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν **ἄνδρ'** ἐκύπτασεν,
[18]   ἡ δ' οἰκέτην **ἡγειρεν**, ἡ δὲ **παιδίον**
[19]   **κατέκλινεν**, ἡ δ' **ἔλουσεν**, ἡ δ' **ἔψώμισεν**.
[20] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' **ἔτερά ταρ'** ἦν τῶνδε **προύργιαίτερα**
[21]   αὐταῖς.
- [21b] [Καλονίκη]:   τί δ' **ἔστιν** ὡς **φίλη Λυσιστράτη**,
[22]   **ἔφ'** ὅ τι ποθ' ἡμᾶς τὰς **γυναικας** **συγκαλεῖς**;
[23]   τί τὸ **πρᾶγμα**; **πηλίκον** τι;
- [23b] [Λυσιστράτη]:   **μέγα**.
- [23c] [Καλονίκη]:   μῶν καὶ **παχύ**;
[24] [Λυσιστράτη]: καὶ νὴ **Δία** **παχύ**.
- [24b] [Καλονίκη]:   **κάτα πῶς** οὐχ **ἡκομεν**;
[25] [Λυσιστράτη]: ούχ οὗτος ὁ **τρόπος** ταχὺ γὰρ ἀν **ξυνήλθομεν**.
[26]   ἀλλ' **ἔστιν** ὑπ' ἔμοι **πράγμη** **ἀνεζητημένον**
[27]   **πολλαῖσι** τ' **ἀγρυπνίαισιν** **έρριπτασμένον**.
- [28] [Καλονίκη]: ἡ πού τι **λεπτόν** **ἔστι** τούρριπτασμένον.
[29] [Λυσιστράτη]: οὕτω γε **λεπτὸν** ὕσθ' **ὅλης** τῆς **Ἐλλάδος**
[30]   ἐν ταῖς **γυναιξίν** **ἔστιν** ἡ **σωτηρία**.
[31] [Καλονίκη]: ἐν ταῖς **γυναιξίν**; ἐπ' ὀλίγου γ' **ώχεῖτ'** **ἄρα**.
[32] [Λυσιστράτη]: ὡς **ἔστ'** ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ **πράγματα**,
[33]   ἡ μηκέτ' **εἶναι** μήτε **Πελοποννησίους**—
[34] [Καλονίκη]: βέλτιστα τοίνυν μηκέτ' **εἶναι** νὴ **Δία**.
[35] [Λυσιστράτη]: **Βοιωτίους** τε **πάντας** **ἔξολωλέναι**.
[36] [Καλονίκη]: μὴ δῆτα **πάντας** γ', ἀλλ' ἄφελε τὰς **ἔγχέλεις**.
[37] [Λυσιστράτη]: περὶ τῶν **Ἀθηνῶν** δ' οὐκ **ἐπιγλωττήσομαι**
[38]   **τοιοῦτον** οὐδέν· ἀλλ' ὑπονόησον σύ μοι.
[39]   ἦν δὲ **ξυνέλθωσ'** αἱ **γυναικες** ἐνθάδε
[40]   αἱ τ' ἐκ **Βοιωτῶν** αἱ τε **Πελοποννησίων**

- [41] ήμεῖς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.
- [42] [Καλονίκη]: τί δ' ἀν γυναικες φρόνιμον ἐργασαίατο
- [43] ἡ λαμπρόν, αἱ καθήμεθ' ἔξηνθισμέναι,
- [44] κροκωτοφοροῦσαι καὶ κεκαλλωπισμέναι
- [45] καὶ Κιμμερίκ' ὁρθοστάδια καὶ περιβαρίδας;
- [46] [Λυσιστράτη]: ταῦτ' αὐτὰ γάρ τοι κάσθ' ἀ σώσειν προσδοκῶ,
- [47] τὰ κροκωτίδια καὶ τὰ μύρα χαὶ περιβαρίδες
- [48] χῆγχουσα καὶ τὰ διαφανῆ χιτώνια.
- [49] [Καλονίκη]: τίνα δὴ τρόπον ποθ';
- [49b] [Λυσιστράτη]: ὕστε τῶν νῦν μηδένα
- [50] ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἄρεσθαι δόρυ—
- [51] [Καλονίκη]: κροκωτὸν ἄρα νὴ τῷ θεῷ 'γὼ βάψομαι.
- [52] [Λυσιστράτη]: μηδ' ἀσπίδα λαβεῖν—
- [52b] [Καλονίκη]: Κιμμερικὸν ἐνδύσομαι.
- [53] [Λυσιστράτη]: μηδὲ ξιφέδιον.
- [53b] [Καλονίκη]: κτήσομαι περιβαρίδας.
- [54] [Λυσιστράτη]: ἅρ' οὐ παρεῖναι τὰς γυναικας δῆτ' ἐχρῆν;
- [55] [Καλονίκη]: οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας ἥκειν πάλαι.
- [56] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ὡς μέλ' ὅψει τοι σφόδρ' αὐτὰς Ἀττικάς,
- [57] ἅπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον.
- [58] ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμίᾳ γυνὴ πάρα,
- [59] οὐδ' ἐκ Σαλαμίνος.
- [59b] [Καλονίκη]: ἀλλ' ἐκεῖναί γ' οἶδ' ὅτι
- [60] ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασ' ὕδριαι.
- [61] [Λυσιστράτη]: οὐδ' ἀς προσεδόκων κάλογιζόμην ἐγὼ
- [62] πρώτας παρέσεσθαι δεῦρο τὰς Ἀχαρνέων
- [63] γυναικας, οὐχ ἥκουσιν.
- [63b] [Καλονίκη]: ἡ γοῦν Θεογένους
- [64] ὡς δεῦρ' Ιοῦσα θούκάταιον ἥρετο.
das|Oukation
- [65] ἀτὰρ αἴδε καὶ δή σοι προσέρχονται τινες.
- [66] αἰδί θ' ἔτεραι χωροῦσι τινες. ίοὺ ιού,
- [67] πόθεν εἰσίν;
- [67b] [Λυσιστράτη]: Ἀναγυρουντόθεν.
- [67c] [Καλονίκη]: νὴ τὸν Δία·
- [68] δι γοῦν ἀνάγυρός μοι κεκινῆσθαι δοκεῖ.
- [69] [Μυρρίνη]: μῶν ὕστεραι πάρεσμεν ὡς Λυσιστράτη;
- [70] τί φής; τί σιγᾶς;
- [70b] [Λυσιστράτη]: οὕ σ' ἐπαινῶ Μυρρίνη
- [71] ἥκουσαν ἄρτι περὶ τοιούτου πράγματος.
- [72] [Μυρρίνη]: μόλις γὰρ ηὔρον ἐν σκάτῳ τὸ ζώνιον.
- [73] ἀλλ' εἴ τι πάνυ δεῖ, ταῖς παρούσαισιν λέγε.
- [74] [Λυσιστράτη]: μὰ Δί' ἀλλ' ἐπαναμείνωμεν δλίγου γ' οὖνεκα
- [75] τάς τ' ἐκ Βοιωτῶν τάς τε Πελοποννησίων
- [76] γυναικας ἐλθεῖν.
- [76b] [Μυρρίνη]: πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις.
- [77] ἡδὶ δὲ καὶ δὴ Λαμπιτώ προσέρχεται.
- [78] [Λυσιστράτη]: ὡς φιλτάτη Λάκαινα χαῖρε Λαμπιτοῦ.
- [79] οἶον τὸ κάλλος γλυκυτάτη σου φαίνεται.
- [80] ὡς δ' εύχροεῖς, ὡς δὲ σφριγῇ τὸ σῶμά σου.
- [81] κἄν ταῦρον ἄγχοις.
- [81b] [Λαμπιτώ]: μάλα γ' οἰω ναὶ τῷ σιώ·

- [82] γυμνάδοιμαι γὰρ καὶ ποτὲ πυγὰν ἄλλομαι.
- [83] [Καλονίκη]: ὡς δὴ καλὸν τὸ χρῆμα τιτθίων ἔχεις.
- [84] [Λαμπιτώ]: ἀπερ ἱερεῖόν τοι μ' ὑποψαλάσσετε.
- [85] [Λυσιστράτη]: ἡδὶ δὲ ποδαπή 'σθ' ἢ νεᾶνις ἡτέρα;
- [86] [Λαμπιτώ]: πρέσβειρά τοι ναὶ τῷ σιώ Βοιωτίᾳ
- [87] ᾧκει ποθ' ὑμές.
- [87b] [Μυρρίνη]: νὴ μὰ Δία Βοιωτίᾳ,
- [88] καλόν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον.
- [88b] [Καλονίκη]: καὶ νὴ Δία
- [89] κομψότατα τὴν βληχώ γε παρατετιλμένη.
- [90] [Λυσιστράτη]: τίς δ' ἡτέρα παῖς;
- [90b] [Λαμπιτώ]: χαία ναὶ τῷ σιώ,
- [91] Κορινθία δ' αὖ.
- [91b] [Καλονίκη]: χαία νὴ τὸν Δία
- [92] δίηλη 'στὶν οὖσα ταυταγή τάντευθενί.
- [93] [Λαμπιτώ]: τίς δ' αὖ ξυναλίαξε τόνδε τὸν στόλον
- [94] τὸν τῶν γυναικῶν;
- [94b] [Λυσιστράτη]: ἥδ' ἐγώ.
- [94c] [Λαμπιτώ]: μύσιδδέ τοι
- [95] ὅ τι λῆσ ποθ' ἀμέ.
- [95b] [Καλονίκη]: νὴ Δί ω φίλη γύναι,
- [96] λέγε δῆτα τὸ σπουδαῖον ὅ τι τοῦτ' ἔστι σοι.
- [97] [Λυσιστράτη]: λέγοιμ' ἀν ἡδη. πρὶν λέγειν δ', ὑμᾶς τοδὶ
- [98] ἐπερήσομαί τι μικρόν.
- [98b] [Καλονίκη]: ὅ τι βούλει γε σύ.
- [99] [Λυσιστράτη]: τὸν πατέρας οὐ ποθεῖτε τὸν τῶν παιδίων
- [100] ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας; εῦ γὰρ οἰδ' ὅτι
- [101] πάσαισιν ὑμῖν ἔστιν ἀποδημῶν ἀνήρ.
- [102] [Καλονίκη]: ὁ γοῦν ἐμὸς ἀνὴρ πέντε μῆνας ω τάλαν
- [103] ἀπεστιν ἐπὶ Θράκης φυλάττων Εὔκράτη.
- [104] [Μυρρίνη]: ὁ δ' ἐμός γε τελέους ἐπτὰ μῆνας ἐν Πύλῳ.
- [105] [Λαμπιτώ]: ὁ δ' ἐμός γα καὶ κ' ἐκ τᾶς ταγάς ἔλσῃ ποκά,
- [106] πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα.
- [107] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.
- [108] ἔξ οὖ γὰρ ἡμᾶς προῦδοσαν Μιλήσιοι,
- [109] οὐκ εἴδον ούδ' ὅλισθον ὀκτωδάκτυλον,
- [110] δος ἦν ἀν ἡμῖν σκυτίνη 'πικουρία.
- [111] ἐθέλοιτ' ἀν οὖν, εὶ μηχανὴν εύροιμ' ἐγώ,
- [112] μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον;
- [112b] [Καλονίκη]: νὴ τῷ θεῷ.
- [113] ἔγωγ' ἀν οὖν κἀν εἴ με χρείη τούγκυκλον
- [114] τοутὶ καταθεῖσαν ἐκπιεῖν αύθημερόν.
- [115] [Μυρρίνη]: ἔγὼ δέ γ' ἀν κἀν ὡσπερεὶ ψῆτταν δοκῶ
- [116] δοῦναι ἀν ἐμαυτῆς παρατεμοῦσα θῆμισυ.
- [117] [Λαμπιτώ]: ἔγὼ δὲ καὶ κα ποττὸ Ταύγετόν γ' ἄνω
- [118] ἔλσοιμ' δπα μέλλοιμί γ' εἰράνων ίδεῖν.
- [119] [Λυσιστράτη]: λέγοιμ' ἄν· οὐ δεῖ γὰρ κεκρύφθαι τὸν λόγον.
- [120] ἡμῖν γὰρ ω γυναικες, εἴπερ μέλλομεν
- [121] ἀναγκάσειν τοὺς ἄνδρας εἰρήνην ἄγειν,
- [122] ἀφεκτέ' ἔστι—
- [122b] [Καλονίκη]: τοῦ; φράσον.
- [122c] [Λυσιστράτη]: ποιήσετ' οὖν;

- [123] [Καλονίκη]: ποιήσομεν, κάνω ἀποθανεῖν ἡμᾶς δέρη.

[124] [Λυσιστράτη]: ἀφεκτέα τοίνυν ἐστὶν ἡμῖν τοῦ πέους.

[125] τί μοι μεταστρέψεσθε; ποῖ βαδίζετε;

[126] αὗται τί μοιματέε κάνωνεύετε;

[127] τί χρώς τέτραπται; τί δάκρυον κατείβεται;

[128] ποιήσετ' ἢ οὐ ποιήσετ'; ἢ τί μέλλετε;

[129] [Καλονίκη]: οὐκ ἂν ποιήσαιμ', ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπέτω.

[130] [Μυρρίνη]: μὰ Δί' ούδ' ἔγω γάρ, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπέτω.

[131] [Λυσιστράτη]: ταυτὶ σὺ λέγεις ὡς ψῆττα; καὶ μὴν ἄρτι γε

[132] ἔφησθα σαυτῆς κάνω παρατεμεῖν θῆμισυ.

[133] [Καλονίκη]: ἀλλ' ἄλλ' ὅ τι βούλει· κάνω με χρῆ διὰ τοῦ πυρὸς

[134] ἔθελω βαδίζειν· τοῦτο μᾶλλον τοῦ πέους.

[135] οὐδὲν γάρ οἶνος ὡς φίλη Λυσιστράτη.

[136] [Λυσιστράτη]: τί δαὶ σύ;

[136b] [=Άλλη]: κάγω βούλομαι διὰ τοῦ πυρός.

[137] [Λυσιστράτη]: ὡς παγκατάπυγον θήμέτερον ἄπαν γένος,

[138] οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγῳδίαι.

[139] οὐδὲν γάρ ἐσμεν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη.

[140] ἀλλ' ὡς φίλη Λάκαινα, σὺ γάρ ἐὰν γένη

[141] μόνη μετ' ἔμοι, τὸ πρᾶγμ' ἀνασωσαίμεσθ' ἔτ' δὲ

[142] ξυμψήφισάι μοι.

[142b] [Λαμπιτώ]: χαλεπὰ μὲν ναὶ τῷ σιώ

[143] γυναῖκάς ἐσθ' ὑπνῶν ἄνευ ψωλᾶς μόνας.

[144] δῆμως γα μάν· δεῖ τᾶς γάρ ειράνας μάλ' αὖ.

[145] [Λυσιστράτη]: ὡς φιλτάτη σὺ καὶ μόνη τούτων γυνή.

[146] [Καλονίκη]: εἰ δ' ὡς μάλιστ' ἀπεχοίμεθ' οὖσα σὺ δὴ λέγεις,

[147] δο μὴ γένοιτο, μᾶλλον ἀν διὰ τουτογε

[148] γένοιτ' ἀν εἰρήνη;

[148b] [Λυσιστράτη]: πολύ γε νὴ τῷ θεῷ.

[149] εἰ γάρ καθοίμεθ' ἔνδον ἐντετριμέναι,

[150] κάνω τοῖς χιτωνίοισι τοῖς Άμοργίνοις

[151] γυμναὶ παρίοιμεν δέλτα παρατετιλμέναι,

[152] στύοιντο δ' ἄνδρες κάπιθυμοῖεν σπλεκοῦν,

[153] ἡμεῖς δὲ μὴ προσίοιμεν ἀλλ' ἀπεχοίμεθα,

[154] σπονδὰς ποιήσαιντ' ἀν ταχέως, εῦ οἶδ' ὅτι.

[155] [Λαμπιτώ]: δο γῶν Μενέλαος τᾶς Ἐλένας τὰ μᾶλά πα

[156] γυμνᾶς παραΐδων ἔξεβαλ', οἴω, τὸ ξίφος.

[157] [Καλονίκη]: τί δ' ἦν ἀφιώσ' ἄνδρες ἡμᾶς ὡς μέλε;

[158] [Λυσιστράτη]: τὸ τοῦ Φερεκράτους, κύνα δέρειν δεδαρμένην.

[159] [Καλονίκη]: φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμιμημένα.

[160] ἐὰν λαβόντες δ' ἔξ τὸ δωμάτιον βίᾳ

[161] ἔλκωσιν ἡμᾶς;

[161b] [Λυσιστράτη]: ἀντέχου σὺ τῶν θυρῶν.

[162] [Καλονίκη]: ἐὰν δὲ τύπτωσιν;

[162b] [Λυσιστράτη]: παρέχειν χρὴ κακὰ κακῶς.

[163] οὐ γάρ ἔνι τούτοις ἡδονὴ ταῖς πρὸς βίαν.

[164] κἄλλως ὀδυνῶν χρή· κάμελει ταχέως πάνυ

[165] ἀπεροῦσιν. οὐ γάρ οὐδέποτ' εὐφρανθήσεται

[166] ἀνήρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ.

[167] [Καλονίκη]: εἰ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, χήμιν ξυνδοκεῖ.

[168] [Λαμπιτώ]: καὶ τὼς μὲν ἄμῶν ἄνδρας ἀμὲς πείσομες

[169] παντὰ δικαίως ἄδολον εἰράναν ἄγειν·

- [170] τὸν τῶν Ἀσαναίων γα μὰν ὄυάχετον
[171] πᾶ καὶ τις ἀμπείσειεν αὖ μὴ πλαδδιῆν;
[172] [Λυσιστράτη]: ἡμεῖς ἀμέλει σοι τά γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.
[173] [Λαμπιτώ]: οὐχ ᾧς πόδας κ' ἔχωντι ταὶ τριήρεες,
[174] καὶ τώργύριον τῷβυσσον ἢ πὰρ τῷ σιῷ.
[175] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ἔστι καὶ τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένου.
[176] καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον.
[177] ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστέτακται τοῦτο δρᾶν,
[178] ἔως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα,
[179] θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.
[180] [Λαμπιτώ]: παντῷ κ' ἔχοι, καὶ τῷδε γὰρ λέγεις καλῶς.
[181] [Λυσιστράτη]: τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὡς τάχιστ' ὡς Λαμπιτοῖ
[182] ξυνωμόσαμεν, δπως ἂν ἀρρήκτως ἔχη;
[183] [Λαμπιτώ]: πάρφαινε μὰν τὸν ὅρκον, ὡς ὁμιόμεθα.
[184] [Λυσιστράτη]: καλῶς λέγεις. ποῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; ποῦ βλέπεις;
[185] θὲς ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα,
[186] καὶ μοι δότω τὰ τόμιά τις.
[186b] [Καλονίκη]: *Λυσιστράτη*
[187] τίν' ὅρκον ὀρκώσεις ποθ' ἡμᾶς;
[187b] [Λυσιστράτη]: ὅντινα;
[188] εἰς ἀσπίδ', ὕσπερ φάσ' ἐν Αἰσχύλῳ ποτέ,
[189] μηλοσφαγούσας.
[189b] [Καλονίκη]: μὴ σὺ γ' ὡς Λυσιστράτη
[190] εἰς ἀσπίδ' ὁμόσης μηδὲν εἰρήνης πέρι.
[191] [Λυσιστράτη]: τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἂν ὅρκος;
[191b] [Καλονίκη]: εἰ λευκόν ποθεν
[192] ὕππον λαβοῦσαι τόμιον ἐντεμοίμεθα.
[193] [Λυσιστράτη]: ποῖ λευκὸν ὕππον;
[193b] [Καλονίκη]: ἀλλὰ πῶς ὁμούμεθα
[194] ἡμεῖς;
[194b] [Λυσιστράτη]: ἐγώ σοι νὴ Δύ', ἦν βούλη, φράσω.
[195] θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπτίαν,
[196] μηλοσφαγούσαι Θάσιον οἴνου σταμνίον
[197] ὁμόσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ 'πιχεῖν ὅδωρ.
[198] [Λαμπιτώ]: φεῦ δᾶ τὸν ὅρκον ἄφατον ὡς ἐπαινίω.
[199] [Λυσιστράτη]: φερέτω κύλικά τις ἔνδοθεν καὶ σταμνίον.
[200] [Μυρρίνη]: ὡς φίλταται γυναῖκες, ὁ κεραμεῶν ὅσος.
[201] [Καλονίκη]: ταύτην μὲν ἂν τις εὐθὺς ἡσθείη λαβών.
[202] [Λυσιστράτη]: καταθεῖσα ταύτην προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου.
[203] δέσποινα Πειθοῖ καὶ κύλιξ φιλοτησίᾳ,
[204] τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναιξὶν εύμενής.
[205] [Καλονίκη]: εὔχρων γε θαῦμα κάποποτίζει καλῶς.
[206] [Λαμπιτώ]: καὶ μὰν ποτόδδει γ' ἀδὺ νὰ τὸν Κάστορα.
[207] [Μυρρίνη]: ἔατε πρώτην μ' ὡς γυναῖκες ὁμνύναι.
[208] [Καλονίκη]: μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ, ἔάν γε μὴ λάχης.
[209] [Λυσιστράτη]: λάζυσθε πᾶσαι τῆς κύλικος ὡς Λαμπιτοῖ·
[210] λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἄπερ ἂν κάγω λέγω·
[211] ὑμεῖς δ' ἐπομεῖσθε ταύτα κάμπεδώσετε.
[212] οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὕτε μοιχὸς οὗτ' ἀνήρ—
[213] [Καλονίκη]: οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὕτε μοιχὸς οὗτ' ἀνήρ—
[214] [Λυσιστράτη]: ὅστις πρὸς ἔμε πρόσεισιν ἔστυκώς. λέγε.
[215] [Καλονίκη]: ὅστις πρὸς ἔμε πρόσεισιν ἔστυκώς. παπαῖ

- [216]   ύπολύεταί μου τὰ γόνατ' ὡς Λυσιστράτη.
- [217] [Λυσιστράτη]: οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον—
- [218] [Καλονίκη]: οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον—
- [219] [Λυσιστράτη]: κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη, —
- [220] [Καλονίκη]: κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη, —
- [221] [Λυσιστράτη]: ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῆ μάλιστά μου·
- [222] [Καλονίκη]: ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῆ μάλιστά μου·
- [223] [Λυσιστράτη]: κούδέποθ' ἔκοῦσα τάνδρῳ τώμῷ πείσομαι.
- [224] [Καλονίκη]: κούδέποθ' ἔκοῦσα τάνδρῳ τώμῷ πείσομαι.
- [225] [Λυσιστράτη]: ἔὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ, —
- [226] [Καλονίκη]: ἔὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ, —
- [227] [Λυσιστράτη]: κακῶς παρέξω κούχῃ προσκινήσομαι.
- [228] [Καλονίκη]: κακῶς παρέξω κούχῃ προσκινήσομαι.
- [229] [Λυσιστράτη]: οὐ πρὸς τὸν ὅροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά.
- [230] [Καλονίκη]: οὐ πρὸς τὸν ὅροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά.
- [231] [Λυσιστράτη]: οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
- [232] [Καλονίκη]: οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
- [233] [Λυσιστράτη]: ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθεν·
- [234] [Καλονίκη]: ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθεν·
- [235] [Λυσιστράτη]: εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλῆθ' ἢ κύλιξ.
- [236] [Καλονίκη]: εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλῆθ' ἢ κύλιξ.
- [237] [Λυσιστράτη]: συνεπόμνυθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι;
- [237b] [Πᾶσαι]: νὴ Δία.
- [238] [Λυσιστράτη]: φέρ' ἐγὼ καθαγίσω τήνδε.
- [238b] [Καλονίκη]: τὸ μέρος γ' ὡς φίλη,
- [239]   ὅπως ἂν ὥμεν εὔθὺς ἀλλήλων φίλαι.
- [240] [Λαμπιτώ]: τίς ὠλολυγά;
- [240b] [Λυσιστράτη]: τοῦτ' ἐκεῖν' ούγῳ 'λεγον·
- [241]   αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ
- [242]   ἥδη κατειλήφασιν. ἀλλ' ὡς Λαμπιτοῖ
- [243]   σὺ μὲν βάδιζε καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὖ τιθει,
- [244]   τασδὶ δ' ὁμήρους κατάλιψ' ἡμῖν ἐνθάδε·
- [245]   ἡμεῖς δὲ ταῖς ἀλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει
- [246]   ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλούς.
- [247] [Καλονίκη]: οὔκουν ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἴει
- [248]   τοὺς ἄνδρας εὔθύς;
- [248b] [Λυσιστράτη]: ὀλίγον αύτῶν μοι μέλει.
- [249]   οὐ γὰρ τοσαύτας οὕτ' ἀπειλὰς οὔτε πῦρ
- [250]   ἤξουσ' ἔχοντες ὥστ' ἀνοίξαι τὰς πύλας
- [251]   ταύτας, ἔὰν μὴ 'φ' οἶσιν ἡμεῖς εἴπομεν.
- [252] [Καλονίκη]: μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτέ γ'. ἀλλως γὰρ ἂν
- [253]   ἄμαχοι γυναῖκες καὶ μιαραὶ κεκλήμεθ' ἄν.

Parodos

- [254] [Χορὸς Γερόντων]: χώρει Δράκης, ἥγοις βάδην, εἰ καὶ τὸν ὥμον ἀλγεῖς
- [255]   κορμοῦ τοσουτονὶ βάρος χλωρᾶς φέρων ἐλάσας.

Strophe 1

[256] [Χορὸς Γερόντων]: ἦ πόλλ᾽ ἄελπτ’ ἔνεστιν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ φεῦ,
[259] ἐπεὶ τίς ἂν ποτ’ ἥλπισ’ ὡς Στρυμόδωρ’ ἀκοῦσαι
[260] γυναικας, ἀς ἔβόσκομεν
[261] κατ’ οἴκον ἐμφανὲς κακόν,
[262] κατὰ μὲν ἄγιον ἔχειν βρέτας,
[263] κατὰ δ’ ἀκρόπολιν ἐμάν λαβεῖν
[264] μοχλοῖς δὲ καὶ κλήθροισι
[265] τὰ προπύλαια πακτοῦν;
[266] ἀλλ’ ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν ὡς Φιλοῦργε,
[267] ὅπως ἂν, αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτί,
[268] ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ’ ἔνεστήσαντο καὶ μετῆλθον,
[269] μίαν πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
[270] πάσας, ὑπὸ ψήφου μιᾶς, πρώτην δὲ τὴν Λύκωνος.

Antistrophe 1

[273] [Χορὸς Γερόντων]: οὐ γάρ μὰ τὴν Δήμητρ’ ἐμοῦ ζῶντας ἐγχανοῦνται·
[274] ἐπεὶ οὐδὲ Κλεομένης, ὃς αὐτὴν κατέσχε πρῶτος,
[275] ἀπῆθεν ἀψάλακτος, ἀλλ’
[276] ὅμως Λακωνικὸν πνέων
[277] ὠχετο θῶπλα παραδοὺς ἐμοί,
[278] σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβώνιον,
[279] πινῶν ῥυπῶν ἀπαράτιλτος,
[280] ἐξ ἐτῶν ἄλουτος.

Tetrameter

[281] [Χορὸς Γερόντων]: οὕτως ἐπολιόρκησ’ ἐγὼ τὸν ἄνδρ’ ἐκεῖνον ὡμῶς
[282] ἐφ’ ἐπτακαίδεκ’ ἀσπίδων πρὸς ταῖς πύλαις καθεύδων.
[283] τασδὶ δὲ τὰς Εύριπίδη θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθρὰς
[284] ἐγὼ οὐκ ἄρα σχήσω παρὸν τολμήματος τοσούτου;
[285] μή νυν ἔτ’ ἐν τῇ τετραπόλει τούμὸν τροπαῖον εἴη.

Strophe 2

[286] [Χορὸς Γερόντων]: ἀλλ’ αὐτὸς γάρ μοι τῆς ὁδοῦ
[287] λοιπόν ἔστι χωρίον
[288] τὸ πρὸς πόλιν τὸ σιμόν, οἴ σπουδὴν ἔχω·
[289] χῶπως ποτ’ ἔξαμπρεύσομεν
[290] τοῦτ’ ἄνευ κανθηλίου.
[291] ὡς ἐμοῦ γε τῷ ξύλῳ τὸν ὕμον ἔξιπώκατον·
[292] ἀλλ’ ὅμως βαδιστέον,
[293] καὶ τὸ πῦρ φυσητέον,
[294] μή μ’ ἀποσβεσθὲν λάθη πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς ὁδοῦ.
[295] φῦ φῦ.
[295a] ίοὺ ίοὺ τοῦ καπνοῦ.

Antistrophe 2

- [296] [Χορὸς Γερόντων]: ὡς δεινὸν ὕνακ Ἕράκλεις

[297] προσπεσόν μ' ἐκ τῆς χύτρας

[298] ὥσπερ κύων λυττῶσα τώφθαλμῷ δάκνει.

[299] κᾶστιν γε Λήμνιον τὸ πῦρ

[300] τοῦτο πάσῃ μηχανῇ.

[301] οὐ γὰρ ἂν ποθ' ᾕδ' ὀδάξ ἔβρυκε τὰς λήμας ἔμοι.

[302] σπεῦδε πρόσθεν ἐς πόλιν

[303] καὶ βιόγθει τῇ θεῷ.

[304] ἦ πότ' αὐτῇ μᾶλλον ἦ νῦν ὡς Λάχης ἀρήξομεν;

[305] φῦ φῦ.

[305a] Ιοὺς Ιοὺς τοῦς καπνοῦ.

Tetrameter

- [306] [Χορὸς Γερόντων]: τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορεν θεῶν ἔκατι καὶ ζῆ.

[307] οὔκουν ἄν, εἰ τὰ μὲν ξύλα θείμεσθα πρῶτον αὐτοῦ,

[308] τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκαθέντες

[309] ἄψαντες εἴτ' ἐς τὴν θύραν κριηδὸν ἐμπέσοιμεν;

[310] κἀν μὴ καλούντων τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γυναῖκες,

[311] ἐμπιμπράναι χρὴ τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν.

[312] θώμεσθα δὴ τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ καπνοῦ βαβαιάξ.

[313] τίς ξυλλάβοιτ' ἀν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σάμῳ στρατηγῶν;

[314] ταυτὶ μὲν ἥδη τὴν ῥάχιν θλίβοντά μου πέπαιται.

[315] σὸν δ' ἔργον ἐστὶν ὡς χύτρα τὸν ἄνθρακ' ἐξεγέρειν,

[316] τὴν λαμπάδ' ἡμένην ὅπως πρώτιστ' ἐμοὶ προσοίσεις.

[317] δέσποινα Νίκη ξυγγενοῦ τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν

[318] τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους θέσθαι τροπαῖον ἡμᾶς.

Lyrik

- [319] [Χορδὸς Γυναικῶν]: λιγὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνὸν ὡς γυναῖκες
[320] ὥσπερ πυρὸς καιομένου· σπευστέον ἔστι θάττον.

Strophe 3

- [321] [Χορὸς Γυναικῶν]: πέτου πέτου Νικοδίκη,
[322] πρὶν ἐμεπρῆσθαι Καλύκην
[323] τε καὶ Κρίτυλλαν περιφυσήτω
[324] τύπο τε νόμων † ἀργαλέων
†
[325] ὑπό τε γερόντων ὀλέθρων.
[326] ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε, μῶν ὑστερόπους βοηθῶ.
[327] νῦν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ύδριαν κνεφαία
[328] μόλις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὅχλου καὶ θορύβου καὶ πατάγου
[329] χυτρείου,
[330] δούλαισιν ὥστιζομένη

[330a] [Χορὸς Γυναικῶν:][[Zeile Lost]]

[331] στιγματίαις θ', ἀρπαλέως
[332] ἀραμένη ταῖσιν ἔμαῖς
[333] δημότισιν καομέναις
[334] φέρουσ' ὕδωρ βοηθῶ.

Antistrophe 3

- [335] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἥκουσα γὰρ τυφογέροντας
[336] ἄνδρας ἔρρειν, στελέχη
[337] φέροντας ὕσπερ βαλανεύσοντας
[338] ἐς πόλιν ὡς τριτάλαντον βάρος,
[339] δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν
[340] ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναικας ἀνθρακεύειν·
[341] ἀς ὡς θεὰ μή ποτ' ἐγὼ πιμπραμένας ἔδοιμι,
[342] ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ἔψαμένας Ἑλλάδα καὶ
[343] πολίτας,
[344] ἐφ' οἶσπερ ὡς χρυσολόφα
[345] πολιοῦχε σὰς ἔσχον ἔδρας.
[346] καὶ σε καλῶ ξύμμαχον ὡς
[347] Τριτογένει, εἴ τις ἐκείνας
[348] ὑποπίμπρησιν ἀνήρ,
[349] φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.

Tetrameter

- [350] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἔασον ὡς. τουτὶ τί ἦν; ὕνδρες πόνω πόνηροι·
[351] οὐ γάρ ποτ' ἀν χρηστοὶ γ' ἔδρων οὐδ' εὔσεβεῖς τάδ' ἄνδρες.
[352] [Χορὸς Γερόντων]: τουτὶ τὸ πρᾶγμ' ἡμῖν ἰδεῖν ἀπροσδόκητον ἥκει·
[353] ἐσμὸς γυναικῶν οὔτοσὶ θύρασιν αὖ βοηθεῖ.
[354] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; οὐ τί που πολλαὶ δοκοῦμεν εἶναι;
[355] καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὁρᾶτ' οὕπω τὸ μυριοστόν.
[356] [Χορὸς Γερόντων]: ὡς Φαιδρία ταύτας λαλεῖν ἔάσομεν τοσαυτί;
[357] οὐ περικατᾶξαι τὸ ξύλον τύπτοντ' ἔχρην τιν' αὐταῖς;
[358] [Χορὸς Γυναικῶν]: θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χήμεῖς χαμᾶζ', σπως ἀν
[359] ἦν προσφέρη τὴν χειρά τις μὴ τοῦτο μ' ἔμποδίζῃ.
[360] [Χορὸς Γερόντων]: εἰ νὴ Δέ τὴν τὰς γνάθους τούτων τις ἢ δις ἢ τρὶς
[361] ἔκοψεν ὕσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἀν οὐκ ἀν εἶχον.
[362] [Χορὸς Γυναικῶν]: καὶ μὴν ίδοὺ παταξάτω τις· στᾶσ' ἐγὼ παρέξω,
[363] κού μή ποτ' ἄλλη σου κύων τῶν ὅρχεων λάβηται.
[364] [Χορὸς Γερόντων]: εἰ μὴ σιωπήσει, θενῶ σου 'κκοκκιῶ τὸ γῆρας.
[365] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄψαι μόνον Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθών.
[366] [Χορὸς Γερόντων]: τί δ' ἦν σποδῶ τοῖς κονδύλοις; τί μ' ἐργάσει τὸ δεινόν;
[367] [Χορὸς Γυναικῶν]: βρύκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τάντερ' ἔξαμήσω.
[368] [Χορὸς Γερόντων]: οὐκ ἔστ' ἀνήρ Εύριπίδου σοφώτερος ποιητής·
[369] οὐδὲν γὰρ οὕτω θρέμμ' ἀναιδές ἔστιν ὡς γυναικες.
[370] [Χορὸς Γυναικῶν]: αἰρώμεθ' ἡμεῖς θοῦδατος τὴν κάλπιν ὡς Ἱοδίππη.
[371] [Χορὸς Γερόντων]: τί δ' ὡς θεοῖς ἔχθρᾳ σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ' ἀφίκου;
[372] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί δαὶ σὺ πῦρ ὡς τύμβῳ ἔχων; ὡς σαυτὸν ἔμπυρεύσων;
[373] [Χορὸς Γερόντων]: ἐγὼ μὲν ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω.
[374] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἐγὼ δέ γ' ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτων κατασβέσαιμι.
[375] [Χορὸς Γερόντων]: τούμδον σὺ πῦρ κατασβέσεις;
[375b] [Χορὸς Γυναικῶν]: τούργον τάχ' αὐτὸ δείξει.
[376] [Χορὸς Γερόντων]: οὐκ οἰδά σ' εἰ τῇδ' ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι σταθεύσω.
[377] [Χορὸς Γυναικῶν]: εἰ ρύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρόν γ' ἐγὼ παρέξω.
[378] [Χορὸς Γερόντων]: ἔμοὶ σὺ λουτρὸν ὡς σαπρά;
[378b] [Χορὸς Γυναικῶν]: καὶ ταῦτα νυμφικόν γε.
[379] [Χορὸς Γερόντων]: ἥκουσας αὐτῆς τοῦ θράσους;
[379b] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἐλευθέρα γάρ εἰμι.

- [380] [Χορὸς Γερόντων]: σχήσω σ' ἔγῳ τῆς νῦν βοῆς.
 [380b] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' οὐκέθ' ἡλιάζει.
 [381] [Χορὸς Γερόντων]: ἔμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας.
 [381b] [Χορὸς Γυναικῶν]: σὸν ἔργον ὥχελῶε.
 [382] [Χορὸς Γερόντων]: οἵμοι τάλας.
 [382b] [Χορὸς Γυναικῶν]: μῶν θερμὸν ἦν;
 [383] [Χορὸς Γερόντων]: ποῖ θερμόν; οὐ παύσει; τί δρᾶς;
 [384] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄρδω σ' ὅπως ἀν βλαστάνης.
 [385] [Χορὸς Γερόντων]: ἀλλ' αὔσος εἰρ' ἥδη τρέμων.
 [386] [Χορὸς Γυναικῶν]: οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις, σὺ χλιανεῖς σεαυτόν.

Episode

- [387] [Πρόβουλος]: ἄρ' ἔξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφὴ
 [388] χῶ τυμπανισμὸς χοὶ πυκνοὶ Σαβάζιοι,
 [389] δ τ' Ἀδωνιασμὸς οὗτος οὐπὶ τῶν τεγῶν,
 [390] οῦ 'γώ ποτ' ὧν ἱκουον ἐν τήκκλησίᾳ;
 [391] ἐλεγε δ' ὁ μὴ ὠρασι μὲν Δημόστρατος
 [392] πλεῖν ἐς Σικελίαν, ἡ γυνὴ δ' ὀρχουμένη
 [393] αἰαι Ἀδωνιν φησίν, ὁ δὲ Δημόστρατος
 [394] ἐλεγεν ὀπλίτας καταλέγειν Ζακυνθίων·
 [395] ἡ δ' ὑποπεπωκοῦ ἡ γυνὴ 'πλ τοῦ τέγους
 [396] κόπτεσθ' Ἀδωνιν φησίν· ὁ δ' ἐβιάζετο
 [397] ὁ θεοῖσιν ἔχθρὸς καὶ μιαρὸς Χολοζύγης.
 [398] τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἔστιν ἀκόλαστ' ἄσματα.
 [399] [Χορὸς Γερόντων]: τί δῆτ' ἀν εἰ πύθοι καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν;
 [400] αὶ τάλλα θ' ὕβρίκασι κάκ τῶν καλπίδων
 [401] ἔλουσαν ἡμᾶς, ὕστε θαιματίδια
 [402] σείειν πάρεστιν ὕσπερ ἐνεουρηκότας.
 [403] [Πρόβουλος]: νὴ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἀλυκὸν δίκαια γε.
 [404] δταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρευώμεθα
 [405] ταῖσιν γυναιξὶ καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν,
 [406] τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλεύματα.
 [407] οἱ λέγομεν ἐν τῶν δημιουργῶν τοιαδί·
 [408] ὡ χρυσοχόε τὸν ορμὸν δν ἐπεσκεύασας,
 [409] ὀρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἐσπέρας
 [410] ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος.
 [411] ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστ' ἐς Σαλαμῖνα πλευστέα·
 [412] σὺ δ' ἦν σχολάσης, πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἐσπέραν
     aber
 [413] ἐλθὼν ἐκείνη τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.
 [414] ἔτερος δέ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδὶ λέγει
 [415] νεανίαν καὶ πέος ἔχοντ' οὐ παιδικόν·
 [416] ὡ σκυτοτόμε μου τῆς γυναικὸς τοῦ ποδὸς
 [417] τὸ δακτυλίδιον ξυμπιέζει τὸ ζυγὸν
 [418] ἄθ' ἀπαλὸν δν· τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας
 [419] ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἀν εύρυτέρως ἔχῃ.
 [420] τοιαῦτ' ἀπήντηκ' ἐς τοιαυτὶ πράγματα,
 [421] δτε γ' ὧν ἔγῳ πρόβουλος, ἐκπορίσας ὅπως
 [422] κωπῆς ἔσονται, τάργυρίου νυνὶ δέον,
 [423] ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλημαι ταῖς πύλαις.
 [424] ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἔστάναι. φέρε τοὺς μοχλούς,

- [425] δῆπος ἀν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σχέθω.
 [426] τί κέχηνας ὡς δύστηνε; ποὶ δ' αὖ σὺ βλέπεις,
 [427] οὐδὲν ποιῶν ἀλλ' ἡ καπηλεῖον σκοπῶν;
 [428] οὐχ ύποβαλόντες τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας
 [429] ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσετ'; ἐνθενδὶ δ' ἐγὼ
 [430] ξυνεκμοχλεύσω.
- [430b] [Λυσιστράτη]: μηδὲν ἐκμοχλεύετε·
 [431] ἔξερχομαι γὰρ αὐτομάτῃ. τί δεῖ μοχλῶν;
 [432] οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον ἢ νοῦ καὶ φρενῶν.
 [433] [Πρόβουλος]: ἄληθες ὡς μιαρὰ σύ; ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης;
 [434] ξυλάμβαν' αὐτὴν κώπισω τὰ χεῖρε δεῖ.
 [435] [Λυσιστράτη]: εἴ τάρα νὴ τὴν Ἀρτεμιν τὴν χεῖρα μοι
 [436] ἄκραν προσοίσει δημόσιος ὡν, κλαύσεται.
 [437] [Πρόβουλος]: ἔδεισας οὔτος; οὐ ξυναρπάσει μέσην
 [438] καὶ σὺ μετὰ τούτου κάνυσαντε δήσετον;
 [439] [Γυνὴ Α]: εἴ τάρα νὴ τὴν Πάνδροσον ταύτη μόνον
 [440] τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος.
 [441] [Πρόβουλος]: ίδού γ' ἐπιχεσεῖ. ποῦ 'στιν ἔτερος τοξότης;
 [442] ταύτην προτέραν ξύνδησον, ὅτιὴ καὶ λαλεῖ.
 [443] [Γυνὴ Β]: εἴ τάρα νὴ τὴν Φωσφόρον τὴν χεῖρ' ἄκραν
 [444] ταύτη προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.
 [445] [Πρόβουλος]: τουτὶ τί ἦν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔχου.
 [446] παύσω τιν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἔξόδου.
 [447] [Γυνὴ Γ]: εἴ τάρα νὴ τὴν Ταυροπόλον ταύτη πρόσει,
 [448] ἐκκοκκιῶ σου τὰς στενοκωκύτους τρίχας.
 [449] [Πρόβουλος]: οἵμοι κακοδαίμων· ἐπιλέλοιφ' ὁ τοξότης.
 [450] ἀτὰρ οὐ γυναικῶν ούδεποτ' ἔσθ' ἡττητέα
 [451] ἡμῖν· δόμσε χωρῶμεν αὐταῖς ὡς Σκύθαι
 [452] ξυνταξάμενοι.
- [452b] [Λυσιστράτη]: νὴ τῷ θεῷ γνώσεσθ' ἄρα
 [453] ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι τέτταρες λόχοι
 [454] μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἔξωπλισμένων.
 [455] [Πρόβουλος]: ἀποστρέφετε τὰς χεῖρας αὐτῶν ὡς Σκύθαι.
 [456] [Λυσιστράτη]: ὡς ξύμμαχοι γυναικες ἐκθεῖτ' ἔνδοθεν,
 [457] ὡς σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες,
 [458] ὡς σκοροδιπανδοκευτριαρτοπώλιδες,
 [459] οὐχ ἔλξετ', οὐ παιήσετ', οὐκ ἀράξετε;
 [460] οὐ λοιδορήσετ', οὐκ ἀναισχυντήσετε;
 [461] παύσασθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.
 [462] [Πρόβουλος]: οἷμ' ὡς κακῶς πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.
 [463] [Λυσιστράτη]: ἀλλὰ τί γὰρ ψου; πότερον ἐπὶ δούλας τινὰς
 [464] ἥκειν ἐνόμισας, ἢ γυναιξὶν οὐκ οἴει
 [465] χολὴν ἐνεῖναι;
- [465b] [Πρόβουλος]: νὴ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ μάλα
 [466] πολλήν γ', ἐάνπερ πλησίον κάπηλος ἦ.

Agon

Vorspiel

- [467] [Χορὸς Γερόντων]: ὡς πόλλα' ἀναλώσας ἔπη πρόβουλε τῆσδε τῆς γῆς,
 [468] τί τοῖσδε σαυτὸν ἐς λόγους τοῖς θηρίοις συνάπτεις;

[469] ούκ οἰσθα λουτρὸν οἶον αἴδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι
[470] ἐν τοῖσιν ἴματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κονίας;
[471] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ὡς μέλ' οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν εἰκῇ
[472] τὴν χεῖρ'. ἐὰν δὲ τοῦτο δράζει, κυλοιδιᾶν ἀνάγκη.
[473] ἐπεὶ 'Θέλω 'γὰ σωφρόνως ὕσπερ κόρη καθῆσθαι,
[474] λυποῦσα μηδέν' ἐνθαδί, κινοῦσα μηδὲ κάρφος,
[475] ἦν μή τις ὕσπερ σφηκιὰν βλίττῃ με κάρεθίζῃ.

Strophe 1

[476] [Χορὸς Γερόντων]: ὡς Ζεῦ τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖς κνωδάλοις;
[477] οὐ' γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ τάδε γ', ἀλλὰ βασανιστέον
[478] τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμοῦ
[479] ὅ τι βουλόμεναί ποτε τὴν
[480] Κραναὰν κατέλαβον, ἐφ' ὅ τι τε
[481] μεγαλόπετρον ἄβατον ἀκρόπολιν
[482] ἵερὸν τέμενος.
[483]

Katakeleusmos

[484] [Χορὸς Γερόντων]: ἀλλ' ἀνερώτα καὶ μὴ πείθου καὶ πρόσφερε πάντας ἐλέγχους,
[485] ώς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἔαν τὸ τοιοῦτον πράγμα μεθέντας.

Epirrhema

[486] [Πρόβουλος]: καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νὴ τὸν Δία πρῶτα πυθέσθαι,
[487] δ τι βουλόμεναι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλήσατε τοῖσι μοχλοῖσιν.
[488] [Λυσιστράτη]: ἵνα τάργυριον σῶν παρέχομεν καὶ μὴ πολεμοῖτε δέ' αὐτό.
[489] [Πρόβουλος]: διὰ τάργυριον πολεμοῦμεν γάρ;
[489b] [Λυσιστράτη]: καὶ τἄλλα γε πάντ' ἐκυκήθη.
[490] ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτεν χοὶ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες,
[491] ἀεί τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. οἱ δ' οὖν τοῦδ' οὐνεκα δρώντων
[492] ὅ τι βούλονται· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ καθέλωσιν.
[493] [Πρόβουλος]: ἀλλὰ τί δράσεις;
[493b] [Λυσιστράτη]: τοῦτό μ' ἐρωτᾷς; ήμεῖς ταμιεύσομεν αὐτό.
[494] [Πρόβουλος]: ὑμεῖς ταμιεύσετε τάργυριον;
[494b] [Λυσιστράτη]: τί δὲ δεινὸν τοῦτο νομίζεις;
[495] οὐ καὶ τάνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμιεύομεν ὑμῖν;
[496] [Πρόβουλος]: ἀλλ' οὐ ταύτον.
[496b] [Λυσιστράτη]: πῶς οὐ ταύτον;
[496c] [Πρόβουλος]: πολεμητέον ἔστ' ἀπὸ τούτου.
[497] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν.
[497b] [Πρόβουλος]: πῶς γὰρ σωθησόμεθ' ἄλλως;
[498] [Λυσιστράτη]: ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν.
[498b] [Πρόβουλος]: ὑμεῖς;
[498c] [Λυσιστράτη]: ἡμεῖς μέντοι.
[498d] [Πρόβουλος]: σχέτλιόν γε.
[499] [Λυσιστράτη]: ώς σωθήσει, κἄν μὴ βούλη.
[499b] [Πρόβουλος]: δεινόν γε λέγεις.
[499c] [Λυσιστράτη]: ἀγανακτεῖς.
[500] ἀλλὰ ποιητέα ταῦτ' ἔστιν ὅμως.
[500b] [Πρόβουλος]: νὴ τὴν Δήμητρ' ἄδικόν γε.
[501] [Λυσιστράτη]: σωστέον ὡς τἄν.

- [501b] [Πρόβουλος]: κεὶ μὴ δέομαι;
[501c] [Λυσιστράτη]: τοῦδ' οὕνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον.
[502] [Πρόβουλος]: ὑμῖν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ' εἰρήνης ἐμέλησεν;
[503] [Λυσιστράτη]: ἡμεῖς φράσομεν.
- [503b] [Πρόβουλος]: λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ κλάης,
[503c] [Λυσιστράτη]: ἀκροῶ δῆ,
[504] καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κατέχειν.
[504b] [Πρόβουλος]: ἀλλ' οὐ δύναμαι· χαλεπὸν γὰρ
[505] ὑπὸ τῆς ὄργης αὐτὰς ἵσχειν.
[505b] [Γυνὴ Α]: κλαύσει τοίνυν πολὺ μᾶλλον.
[506] [Πρόβουλος]: τοῦτο μὲν ᾖ γραῦ σαυτῇ κρώξαις· σὺ δέ μοι λέγε.
[506b] [Λυσιστράτη]: ταῦτα ποιήσω.
[507] ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον † καὶ τὸν χρόνον ἡνεσχόμεθα †
† †
[508] ὑπὸ σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας τῶν ἀνδρῶν ἄττ' ἐποιεῖτε.
[509] οὐ γὰρ γρύζειν εἰᾶθ' ἡμᾶς. καίτούκ ἡρέσκετε γ' ἡμᾶς.
[510] ἀλλ' ἡσθανόμεσθα καλῶς ὑμῶν, καὶ πολλάκις ἔνδον ἀν οὐσαι
[511] ἡκούσαμεν ἀν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους μέγα πρᾶγμα·
[512] εἴτ' ἀλγοῦσαι τάνδοιθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἀν γελάσασαι,
innerlich
[513] τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ παραγράψαι
[514] ἐν τῷ δῆμῳ τήμερον ὑμῖν; τίδε σοὶ ταῦτ'; ή δ' ὅς ἀν ἀνήρ.
[515] οὐ σιγήσει; κάγὼ ἐσίγων.
[515b] [Γυνὴ Β]: ἀλλ' οὐκ ἀν ἐγώ ποτ' ἐσίγων.
[516] [Πρόβουλος]: κἄν ψιμωζές γ', εἰ μὴ 'σίγας.
[516b] [Λυσιστράτη]: τοιγάρο ἔγωγ' ἔνδον ἐσίγων.
[517] ἔτερόν τι πονηρότερον βούλευμ' ἐπεπύσμεθ' ἀν ὑμῶν·
[518] εἴτ' ἡρόμεθ' ἄν· πῶς ταῦτ' ὕνερ διαπράττεσθ' ᾖδ' ἀνοήτως;
[519] οὐδὲ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἀν ἔφασκ', εἰ μὴ τὸν στήμονα νήσω,
[520] ὁτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλήν· πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.
[521] [Πρόβουλος]: ὄρθῶς γε λέγων νὴ Δί' ἐκεῖνος.
[521b] [Λυσιστράτη]: πῶς ὄρθῶς ᾖ κακόδαιμον,
[522] εἰ μηδὲ κακῶς βουλευομένοις ἔξῆν ὑμῖν ὑποθέσθαι;
[523] δτε δὴ δ' ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὄδοις φανερῶς ἡκούομεν ἥδη,
[524] οὐκ ἔστιν ἀνήρ ἐν τῇ χώρᾳ; μὰ Δί' οὐ δῆτ', εἴφ' ἔτερός τις·
[525] μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθὺς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα κοινῇ
[526] ταῖσι γυναιξὶν συλλεχθείσαις. ποῦ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμεῖναι;
[527] ἡν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λεγουσῶν ἔθελήσητ' ἀντακροᾶσθαι
[528] κάντισιωπάθ' ὡσπερ χήμεῖς, ἐπανορθώσαιμεν ἀν ὑμᾶς.
[529] [Πρόβουλος]: ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λέγεις κού τλητὸν ἔμοιγε.
[529b] [Λυσιστράτη]: σιώπα.
[530] [Πρόβουλος]: σοὶ γ' ᾖ κατάρατε σιωπῶ 'γώ, καὶ ταῦτα κάλυμμα φορούσῃ
[531] περὶ τὴν κεφαλήν; μή νυν ζώην.
[531b] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπόδιόν σοι,
[532] παρ' ἔμοῦ τουτὶ τὸ κάλυμμα λαβὼν
[533] ἔχε καὶ περίθου περὶ τὴν κεφαλήν,
[534] κάτα σιώπα
[535] [Γυνὴ Γ]: καὶ τοῦτον τὸν καλαθίσκον.
[536] [Λυσιστράτη]: κάτα ξαίνειν ξυζωσάμενος
[537] κυάμους τρώγων·
[538] πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει.

Gegenvorspiel

[539] [Χορὸς Γυναικῶν]: αἱρώμεθ' ὡς γυναῖκες ἀπὸ τῶν καλπίδων, ὅπως ἂν

[540] ἐν τῷ μέρει χήμεῖς τι ταῖς φίλαισι συλλάβωμεν.

Antistrophe 1

[541] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἔγωγε γὰρ ἂν οὕποτε κάμοιψ' ἀν δρχουμένη,

[542] τούδε τὰ γόνατα κόπος ἔλοι μου καματηρόστ·

[543] ἔθέλω δ' ἐπὶ πᾶν ίέναι

[544] μετὰ τῶνδ' ἀρετῆς ἔνεχ', αἴς

[545] ἔνι φύσις, ἔνι χάρις, ἔνι θράσος,

[546] ἔνι δὲ σοφόν, ἔνι δὲ φιλόπολις

[547] ἀρετὴ φρόνιμος.

Antikatakeleusmos

[549] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ὡς τηθῶν ἀνδρειοτάτων καὶ μητριδίων ἀκαληφῶν,

[550] χωρεῖτ' ὄργῃ καὶ μὴ τέγγεσθ'. ἔτι γὰρ νῦν οὔρια θεῖτε.

Antepirrhema

[551] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ἦνπερ ὅ τε γλυκύθυμος Ἐρως χὴ Κυπρογένει' Ἀφροδίτη

[552] ὕμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν καταπνεύσῃ,

[553] κάτ' ἐντήξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ βοπαλισμούς,

[554] οἵμαί ποτε Λυσιμάχας ἥμᾶς ἐν τοῖς Ἐλλησι καλεῖσθαι.

[555] [Πρόβουλος]: τί ποιησάσας;

[555b] [Λυσιστράτη]: ἦν παύσωμεν πρώτιστον μὲν ξὺν ὅπλοισιν

[556] ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους.

[556b] [Γυνὴ Α]: νὴ τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην.

[557] [Λυσιστράτη]: νῦν μὲν γὰρ δὴ κάν ταῖσι χύτραις κάν τοῖς λαχάνοισιν ὁμοίως

[558] περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὅπλοις ὕσπερ Κορύβαντες.

[559] [Πρόβουλος]: νὴ Δία· χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους.

[559b] [Λυσιστράτη]: καὶ μὴν τό γε πρᾶγμα γέλοιον,

[560] ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις κάτ' ὧνηται κορακίνους.

[561] [Γυνὴ Β]: νὴ Δί· ἐγὼ γοῦν ἀνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἶδον ἐφ' οὐρανῷ

Pferd

[562] ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ γραός·

Greisin.

[563] ἔτερος δ' αὖ Θράξ πέλτην σείων κάκοντιον ὕσπερ ὁ Τηρεύς,

Tereus,

[564] ἐδεδίσκετο τὴν ισχαδόπωλιν καὶ τὰς δρυπεπεῖς κατέπινεν.

schluckte hinunter.

[565] [Πρόβουλος]: πῶς οὖν ὑμεῖς δυναταὶ παῦσαι τεταραγμένα πράγματα πολλὰ

[566] ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλῦσαι;

[566b] [Λυσιστράτη]: φαύλως πάνυ.

[566c] [Πρόβουλος]: πῶς; ἀπόδειξον.

[567] [Λυσιστράτη]: ὕσπερ κλωστῆρ', ὅταν ἡμῖν ἦτεταραγμένος, ὕδε λαβοῦσαι,

[568] ὑπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐνταυθοῖ τὸ δ' ἐκεῖσε,

[569] οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν, ἦν τις ἔάσῃ,

[570] διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθοῖ τὸ δ' ἐκεῖσε.

[571] [Πρόβουλος]: ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγματα δεινὰ

[572] παύσειν οἰεσθ' ὡς ἀνόητοι;

[572b] [Λυσιστράτη]: καν ὑμῖν γ' εἴ τις ἐνῆν νοῦς,

- [573] ἐκ τῶν ἔριων τῶν ἡμετέρων ἐποιτεύεσθ' ἀν ἄπαντα.

[574] [Πρόβουλος]: πῶς δή; φέρ' ἵδω.

[574b] [Λυσιστράτη]: πρῶτον μὲν ἔχρην, ὥσπερ πόκου ἐν βαλανείῳ

[575] ἐκπλύναντας τὴν οἰσπάτην, ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ κλίνης

[576] ἐκραβδίζειν τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τριβόλους ἀπολέξαι,

[577] καὶ τούς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς πιλοῦντας ἑαυτοὺς

[578] ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτίλαι·

[579] εἴτα ξαίνειν ἐς καλαθίσκον κοινὴν εὔνοιαν, ἄπαντας

[580] καταμιγνύντας τούς τε μετοίκους κεῖ τις ξένος ἢ φίλος ὑμῖν,

[581] κεῖ τις ὄφειλει τῷ δημοσίῳ, καὶ τούτους ἐγκαταμεῖξαι·

[582] καὶ νὴ Δία τάς γε πόλεις, ὅπόσαι τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν ἄποικοι,

[583] διαγιγνώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγματα κεῖται

[584] χωρὶς ἔκαστον· κάť' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα λαβόντας

[585] δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίξειν εἰς ἔν, κάπειτα ποιῆσαι

[586] τολύπην μεγάλην κάť' ἐκ ταύτης τῷ δῆμῳ χλαῖναν ὑφῆναι.

[587] [Πρόβουλος]: οὕκουν δεινὸν ταυτὶ ταύτας φαβδίζειν καὶ τολυπεύειν,

[588] αἵς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολέμου;

[588b] [Λυσιστράτη]: καὶ μὴν ὡ παγκατάρατε

[589] πλεῖν ἢ γε διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν, πρώτιστον μέν γε τεκοῦσαι

[590] κάκπεμψασαι παῖδας ὀπλίτας.

[590b] [Πρόβουλος]: σίγα, μὴ μνησικακήσης.

[591] [Λυσιστράτη]: εἴθ' ήνίκα χρῆν εύφρανθῆναι καὶ τῆς ἡβῆς ἀπολαῦσαι,

[592] μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατιάς, καὶ θήμετερον μὲν ἔατε,

[593] περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκουσῶν ἀνιῶμαι.

[594] [Πρόβουλος]: οὕκουν χάνδρες γηράσκουσιν;

[594b] [Λυσιστράτη]: μὰ Δί' ἀλλ' οὐκ εἶπας ὅμοιον.

[595] ὁ μὲν ἥκων γάρ, κἀν ἢ πολιός, ταχὺ παῖδα κόρην γεγάμηκεν·

[596] τῆς δὲ γυναικὸς σμικρὸς ὁ καιρός, κἀν τούτου μὴ 'πιλάβηται,

[597] οὐδεὶς ἔθέλει γῆμαι ταύτην, ὀττευομένη δὲ κάθηται.

antipnigos

Episode

- [608] [Πρόθουλος]: εἴτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἔστ' ἔμε;
[609] νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ τοῖς προβούλοις ἄντικρυς
[610] ἐμαυτὸν ἐπιδείξω βαδίζων ὡς ἔχω.
[611] [Λυσιστράτη]: μῶν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προύθέμεσθά σε;
[612] ἀλλ' ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν σοὶ πρῷ πάνυ
[613] ἥξει παρ' ήμῶν τὰ τρίτ' ἐπεσκευασμένα.

Chor

Trochäen

- [614] [Χορὸς Γερόντων]: οὐκέτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν δστις ἔστ' ἐλεύθερος,
[615]   ἀλλ' ἐπαποδυώμεθ' ἄνδρες τουτῷ τῷ πράγματι.
[616]   ἵδη γάρ ὅζειν ταδὶ πλειόνων καὶ μειζόνων

Strophe 1

- [617] [Χορὸς Γερόντων]: πραγμάτων μοι δοκεῖ,
[618]   καὶ μάλιστ' ὁσφραίνομαι τῆς Ἰππίου τυραννίδος·
[620]   καὶ πάνυ δέδοικα μὴ τῶν Λακώνων τινὲς
[621]   δεῦρο συνεληλυθότες ἄνδρες ἐς Κλεισθένους
[622]   τὰς θεοῖς ἔχθρὰς γυναῖκας ἔξεπαίρωσιν δόλῳ
[623]   καταλαβεῖν τὰ χρήματ' ἡμῶν τόν τε μισθόν,
[625]   ἔνθεν ἔζων ἔγῳ.

Trochäen

- [626] [Χορὸς Γερόντων]: δεινὰ γάρ τοι τάσδε γ' ἕδη τοὺς πολίτας νουθετεῖν,
[627]   καὶ λαλεῖν γυναῖκας οὕσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
[628]   καὶ διαλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς,
[629]   οἷσι πιστὸν ούδεν εἰ μὴ περ λύκῳ κεχηνότι.
[630]   ἀλλὰ ταῦθ' ὑφηναν ἡμῖν ἄνδρες ἐπὶ τυραννίδι.
[631]   ἀλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννεύσουσ', ἐπεὶ φυλάξιμαι
[632]   καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί,
[633]   ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἔξῆς Αριστογείτονι,
[634]   ῶδε θ' ἔστήξω παρ' αὐτόν· ταύτοστ γάρ μοι γίγνεται
[635]   τῆς θεοῖς ἔχθρᾶς πατάξαι τῆσδε γραὸς τὴν γνάθον.

Antistrophe 1

- [636] [Χορὸς Γυναικῶν]: οὐκ ἄρ' εἰσιόντα σ' οἴκαδ' ἢ τεκοῦσα γνώσεται.
[637]   ἀλλὰ θώμεσθ' ὡς φίλαι γράεις ταδὶ πρῶτον χαμαί.
[638]   ἡμεῖς γάρ ὡς πάντες ἀστοὶ λόγων κατάρχομεν
[639]   τῇ πόλει χρησίμων·
[640]   εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με.
[641]   ἐπτὰ μὲν ἔτη γεγῶσ' εὐθὺς ἡρρηφόρουν·
[642]   εἴτ' ἀλετρὶς ἢ δεκέτις οὕσα τάρχηγέτι·
[645]   κάτ' ἔχουσα τὸν κροκωτὸν ἄρκτος ἢ Βραυρωνίοις·
[646]   κάκανηφόρουν ποτ' οὕσα παῖς καλὴ 'χουσ'
[647]   ἰσχάδων ὄρμαθόν·

Trochäen

- [648] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄρα προύφείλω τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινέσαι;
[649]   εὶ δ' ἔγῳ γυνὴ πέφυκα, τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι,
[650]   ἢν ἀμείνω γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμάτων.
[651]   τούρανου γάρ μοι μέτεστι· καὶ γάρ ἄνδρας ἐσφέρω,
[652]   τοῖς δὲ δυστήνοις γέρουσιν οὐ μέτεσθ' ὑμῖν, ἐπεὶ
[653]   τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῶν ἐκ τῶν Μηδικῶν
[654]   εἴτ' ἀναλώσαντες οὐκ ἀντεσφέρετε τὰς ἐσφοράς,

- [655] ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν διαλυθῆναι προσέτι κινδυνεύομεν.
 [656] ἄρα γρυκτόν ἐστιν ὑμῖν; εἰ δὲ λυπήσεις τί με,
 [657] τῷδε γ' ἀψήκτῳ πατάξω τῷ κοθόρνῳ τὴν γνάθον.

Strophe 2

- [658] [Χορὸς Γερόντων]: ταῦτ' οὖν οὐχ ὕβρις τὰ πράγματ' ἐστὶ
 [660] πολλή; κάπιδώσειν μοι δοκεῖ τὸ χρῆμα μᾶλλον.
 [661] ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' δστις γ' ἐνόρχης ἐστ' ἀνήρ.
 [662] ἀλλὰ τὴν ἔξωμίδ' ἐκδυώμεθ', ώς τὸν ἄνδρα δεῖ
 [663] ἀνδρὸς ὅζειν εύθους, ἀλλ' οὐν ἐντεθριώσθαι πρέπει.
 [665] ἀλλ' ἄγετε λευκόποδες, οἵπερ επὶ Λείψυδριον ἥλθομεν ὅτ' ἦμεν ἔτι,
 [666] νῦν δεῖ νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν κάναπτερῶσαι
 [670] πᾶν τὸ σῶμα κάποσείσασθαι τὸ γῆρας τόδε.

Trochäen

- [672] [Χορὸς Γερόντων]: εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κὰν σμικρὰν λαβήν,
 [673] οὐδὲν ἔλλείψουσιν αὔται λιπαροῦς χειρουργίας,
 [674] ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκτανοῦνται, κάπιχειρήσουσ' ἔτι
 [675] ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμάς ὕσπε, Ἀρτεμισία.
 [676] ἦν δ' ἐφ' ἵππικήν τράπωνται, διαγράφω τοὺς ἵππεας.
 [677] ἵππικώτατον γάρ ἐστι χρῆμα κάποχον γυνή,
 [678] κούκ ἀν ἀπολίσθοι τρέχοντος· τὰς δ' Ἀμαζόνας σκόπει,
 [679] ἀς Μίκων ἔγραψ' ἐφ' Ἱππιων μαχομένας τοῖς ἀνδράσιν.
 [680] ἀλλὰ τούτων χρῆν ἀπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον
 [681] ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν αύχένα.

Antistrophe 2

- [683] [Χορὸς Γυναικῶν]: εἰ νὴ τὸ θεώ με ζωπυρήσεις,
 [684] λύσω τὴν ἐμαυτῆς ὃν ἐγὼ δή, καὶ ποιήσω
 [685] τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον.
 [686] ἀλλὰ χήμεις ὡς γυναικες θάττον ἐκδυώμεθα,
 [687] ώς ἀν ὅζωμεν γυναικῶν αύτοδὰξ ὠργισμένων.
 [688] νῦν πρὸς ἔμ' ἵτω τις, ἵνα μή ποτε φάγη σκόροδα, μηδὲ
 [689] κυάμους μέλανας.
 [690] ώς εἰ καὶ μόνον κακῶς ἐρεῖς, ὑπερχολῶ γάρ,
 [691] αἰετὸν τίκτοντα κάνθαρός σε μαιεύσομαι.

Trochäen

- [696] [Χορὸς Γυναικῶν]: οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαιμ' ἄν, ἦν ἐμοὶ ζῆτι λαμπιτὸν
 [697] ἢ τε Θηβαία φίλη παῖς εύγενὴς Ἰσμηνία.
 [698] οὐ γὰρ ἐσται δύναμις, ούδ' ἦν ἐπτάκις σὺ ψηφίσῃ,
 [699] δστις ὡς δύστην' ἀπίγχθου πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν.
 [700] ὕστε κάχθες θήκατη ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ
 [701] τοῖσι παισὶ τὴν ἐταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων,
 [702] παῖδα χρηστὴν κάγαπτὴν ἐκ Βοιωτῶν ἔγχελυν·
 [703] οἱ δὲ πέμψειν οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα.
 [704] κούχῃ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων τούτων, πρὶν ἄν
 [705] τοῦ σκέλους ὑμᾶς λαβών τις ἐκτραχηλίσῃ φέρων.

Episode

[706] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄνασσα πράγους τοῦδε καὶ βουλεύματος,

[707] τί μοι σκυθρωπὸς ἔξελήλυθας δόμων;

[708] [Λυσιστράτη]: κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια φρὴν

[709] ποιεῖ μ' ἄθυμον περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω.

[710] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί φῆς; τί φῆς;

[711] [Λυσιστράτη]: ἀληθῆ, ἀληθῆ.

[712] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί δ' ἔστι δεινόν; φράζε ταῖς σαυτῆς φίλαις.

[713] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύ.

[714] [Χορὸς Γυναικῶν]: μή νύν με κρύψῃς ὅ τι πεπόνθαμεν κακόν.

[715] [Λυσιστράτη]: βινητιῶμεν, ἢ βράχιστον τοῦ λόγου.

[716] [Χορὸς Γυναικῶν]: ίώ Ζεῦ.

[717] [Λυσιστράτη]: τί Ζῆν' ἀυτεῖς; ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔχει.

[718] ἐγὼ μὲν ούν αὐτὰς ἀποσχεῖν ούκέτι

[719] οἴα τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν διαδιδράσκουσι γάρ.

[720] τὴν μέν γε πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὁπήν

[721] κατέλαβον ἢ τοῦ Πιανός ἔστι ταύλιον,

[722] τὴν δ' ἐκ τροχιλείας αὖ κατειλυσπωμένην,

[723] τὴν δ' αὐτομολοῦσαν, τὴν δ' ἐπὶ στρούθου τμίαντ
teinet

[724] ἥδη πέτεσθαι διανοούμενην κάτω

[725] ἐξ Ὄρσιλόχου χθὲς τῶν τριχῶν κατέσπασα.

[726] πάσας τε προφάσεις ὡστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε

[727] ἐλκουσιν. ἥδη γοῦν τις αὐτῶν ἔρχεται.

[728] αὕτη σὺ ποῖ θεῖς;

[728b] [Γυνὴ Α]: οἴκαδ' ἐλθεῖν βούλομαι.

[729] οἴκοι γάρ ἔστιν ἔριά μοι Μιλήσια

[730] ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα.

[730b] [Λυσιστράτη]: ποίων σέων;

[731] οὐκ εἰ πάλιν;

[731b] [Γυνὴ Α]: ἀλλ' ἥξω ταχέως νὴ τῷ θεῷ

[732] ὅσον διαπετάσσας' ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον.

[733] [Λυσιστράτη]: μὴ διαπετάννυ, μηδ' ἀπέλθης μηδαμῇ.

[734] [Γυνὴ Α]: ἀλλ' ἐώ 'πολέσθαι τάρι';

[734b] [Λυσιστράτη]: ἦν τούτου δέῃ.

[735] [Γυνὴ Β]: τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα τῆς Ἀμοργίδος,

Amorgis,

[736] ἦν ἄλοπον οἴκοι καταλέλοιφ'.

zurück|gelassen|habe|ich.

[736b] [Λυσιστράτη]:

αὕθητέρα

[737] ἐπὶ τὴν Ἀμοργιν τὴν ἄλοπον ἔξέρχεται.

[738] χώρει πάλιν δεῦρο'.

[738b] [Γυνὴ Β]: ἀλλὰ νὴ τὴν Φωσφόρον

Phosphorus

[739] ἔγωγ' ἀποδείρασ' αὐτίκα μάλ' ἀνέρχομαι.

hinauf|gehe|ich.

[740] [Λυσιστράτη]: μή μάποδείρης. ἦν γὰρ ἄρξης τοῦτο σύ,

[741] ἐτέρα γυνὴ ταύτὸν ποιεῖν βουλήσεται.

[742] [Γυνὴ Γ]: ὡς πότνι' Εἰλείθυι' ἐπίσχες τοῦ τόκου,

[743] ἔως ἂν εἰς ὅσιον μόλω 'γὰ χωρίον.

[744] [Λυσιστράτη]: τί ταῦτα ληρεῖς;

[744b] [Γυνὴ Γ]: αὐτίκα μάλα τέξομαι.

- [745] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' οὐκ ἐκύεις σύ γ' ἔχθές.
- [745b] [Γυνὴ Γ]: ἀλλὰ τήμερον.
- [746] ἀλλ' οἰκαδέ μ' ώς τὴν μαῖαν ὡς Λυσιστράτη
- [747] ἀπόπεμψον ώς τάχιστα.
- [747b] [Λυσιστράτη]: τίνα λόγον λέγεις;
- [748] τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σκληρόν;
- [748b] [Γυνὴ Γ]: ἄρρεν παιδίον.
- [749] [Λυσιστράτη]: μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐ σύ γ', ἀλλ' ἢ χαλκίον
- [750] ἔχειν τι φαίνει κοῦλον· εἴσομαι δ' ἔγώ.
- [751] ὡς καταγέλαστ' ἔχουσα τὴν ιερὰν κυνῆν
- [752] κυεῖν ἔφασκες;
- [752b] [Γυνὴ Γ]: καὶ κυῶ γε νὴ Δία.
- [753] [Λυσιστράτη]: τί δῆτα ταύτην εἶχες;
- [753b] [Γυνὴ Γ]: ἵνα μ' εὶς καταλάβοι
- [754] ὁ τόκος ἔτ' ἐν πόλει, τέκοιμ' ἐς τὴν κυνῆν
- [755] ἐσβᾶσα ταύτην, ὕσπερ αἱ περιστεραί.
- [756] [Λυσιστράτη]: τί λέγεις; προφασίζει περιφανῆ τὰ πράγματα.
- [757] οὐ τάμφιδρόμια τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς;
- [758] [Γυνὴ Γ]: ἀλλ' οὐ δύναμαι 'γωγ' οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει,
- [759] ἐξ οὗ τὸν ὄφιν εἶδον τὸν οἰκουρόν ποτε.
- [760] [Γυνὴ Δ]: ἔγὼ δ' ὑπὸ τῶν γλαυκῶν γε τάλαιν' ἀπόλλυμαι
- [761] ταῖς ἀγρυπνίαισι κακκαβαζουσῶν ἀεί.
- [762] [Λυσιστράτη]: ὡς δαιμόνιαι παύσασθε τῶν τερατευμάτων.
- [763] ποθεῖτ' ἵσως τοὺς ἄνδρας· ἡμᾶς δ' οὐκ οἵτι
- [764] ποθεῖν ἐκείνους; ἀργαλέας γ' εὖ οἴδ' ὅτι
- [765] ἄγουσι νύκτας. ἀλλ' ἀνάσχεσθ' ὥγαθαί,
- [766] καὶ προσταλαιπωρήσατ' ἔτ' ὀλίγον χρόνον,
- [767] ώς χρησμὸς ἡμῖν ἐστιν ἐπικρατεῖν, ἐὰν
- [768] μὴ στασιάσωμεν· ἐστι δ' ὁ χρησμὸς οὐτοσί.
- [769] [Γυνὴ Α]: λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὅ τι λέγει.
- [769b] [Λυσιστράτη]: σιγάτε δῆ.
- [770] ἀλλ' ὅπόταν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἔνα χῶρον,
- [771] τοὺς ἐποπας φεύγουσαι, ἀπόσχωνται τε φαλήτων,
- [772] παῦλα κακῶν ἔσται, τὰ δ' ὑπέρτερα νέρτερα θήσει
- [773] Ζεὺς ὑψιβρεμέτης—
- [773b] [Γυνὴ Β]: ἐπάνω κατακεισόμεθ' ἡμεῖς;
- [774] [Λυσιστράτη]: ἦν δὲ διαστῶσιν καὶ ἀναπτῶνται πτερύγεσσιν
- [775] ἐξ ιεροῦ ναοῦ χελιδόνες, οὐκέτι δόξει
- [776] ὅρνεον οὐδ' ὀτιοῦν καταπυγωνέστερον εἶναι.
- [777] [Γυνὴ Α]: σαφῆς γ' ὁ χρησμὸς νὴ Δέ.
- [777b] [Λυσιστράτη]: ὡς πάντες θεοί,
- [778] μή νυν ἀπείπωμεν ταλαιπωρούμεναι,
- [779] ἀλλ' εἰσίωμεν. καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτοὶ
- [780] ὡς φίλταται, τὸν χρησμὸν εἰ προδώσομεν.

Lyrische Szene

Strophe 1

- [781] [Χορὸς Γερόντων]: μῆθον βούλομαι λέξαι τιν' ὑμῖν, ὅν ποτ' ἱκουσ'
- [782] αὐτὸς ἔτι παῖς ὕν.
- [785] οὕτως ἦν νεανίσκος Μελανίων τις,

[786] δς φεύγων γάμον ἀφίκετ' ἐς ἔρημίαν,
[787] κὰν τοῖς ὅρεσιν ὥκει·
[788] κἄτ' ἐλαγοθήρει
[789] πλεξάμενος ἄρκυς,
[790] καὶ κύνα τιν' εἶχεν,
[791] κούκετι κατῆλθε πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους.
[792] οὕτω τὰς γυναικας ἐβδελύχθη
[793] 'κ' εἶνος, ἡμεῖς τ' οὐδὲν ἦττον
[794] τοῦ Μελανίωνος οἱ σώφρονες.
[795] [Γέρων]: βούλομαί σε γραῦ κύσαι—
[796] [Γυνή]: κρόμμυόν τάρ' οὐκ ἔδει.
[797] [Γέρων]: κάνατείνας λακτίσαι.
[798] [Γυνή]: τὴν λόχιμην πολλὴν φορεῖ.
[799] [Χορὸς Γερόντων]: καὶ Μυρωνίδης γὰρ ἦν
[800] τραχὺς ἐντεῦθεν μελάμπυγός
[801] τε τοῖς ἔχθροῖς ἄπασιν,
[802] τε τοῖς ἔχθροῖς ἄπασιν,
[803] ὡς δὲ καὶ Φορμίων.
[804]

Antistrophe 2

[805] [Χορὸς Γυναικῶν]: κάγὼ βούλομαι μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι
[806] τῷ Μελανίωνι.
[807] Τίμων ἦν ἀίδρυτός τις ἀβάτοισιν
[808] ἐν σκώλοισι τὸ πρόσωπον περιειργμένος,
[809] Ἐρινύῶν ἀπορρώξ.
[810] οὗτος οὖν ὁ Τίμων
[811] [Χορὸς Γυναικῶν]: [[Zeile Lost]]
[812] ὥχεθ' ὑπὸ μίσους
[813] πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσι πονηροῖς.
[814] οὕτω 'κεινος ὑμῶν ἀντεμίσει
[815] τοὺς πονηροὺς ἀνδρας ἀεί,
[816] ταῖσι δὲ γυναιξιν ἦν φίλτατος.
[817] [Γυνή]: τὴν γνάθον βούλει θένω;
[818] [Γέρων]: μηδαμῶς· τέδεισά γε. †
[819] †
[820] [Γυνή]: ἀλλὰ κρούσω τῷ σκέλει;
[821] [Γέρων]: τὸν σάκανδρον ἐκφανεῖς.
[822] [Γέρων]: ἀλλ' ὅμως ἀν οὐκ ἵδοις
[823] καίπερ οὕσης γραὸς ὅντ' αὐτὸν
[824] κομήτην, ἀλλ' ἀπεψιλωμένον
[825] τῷ λύχνῳ.

Lyrische Szene

[826] [Λυσιστράτη]: ίοὺ ίοὺ γυναικες ἵτε δεῦρ' ὡς ἐμὲ
[827] ταχέως.
[828] [Γυνή]: τί δ' ἔστιν; εἰπέ μοι τίς ἡ βοή;
[829] [Λυσιστράτη]: ἄνδρ' ἄνδρ' ὄρῶ προσιόντα παραπεπληγμένον,
[830] τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὄργιοις εἰλημμένον.
[831] [Λυσιστράτη]: ὕποντα πάντα παραπεπληγμένον,
[832] τοῖς τῆς Κύπρου καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου
[833] μεδέουσ', ιθ' ὄρθὴν ἱνπερ ἔρχι τὴν ὁδόν.
[834] [Γυνή]: ποῦ δ' ἔστιν ὅστις ἔστι;
[835] [Λυσιστράτη]: παρὰ τὸ τῆς χλόης.

[836] [Γυνή]: Ὡς νὴ Δί' ἔστι δῆτα. τίς κάστιν ποτε;

[837] [Λυσιστράτη]: ὄράτε· γιγνώσκει τις ύμῶν;

[837b] [Μυρρίνη]: νὴ Δία

[838] ἔγωγε· κάστιν ούμδος ἀνὴρ Κινησίας.

[839] [Λυσιστράτη]: σὸν ἔργον ἥδη τοῦτον ὁπτᾶν καὶ στρέφειν

[840] καξηπεροπεύειν καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν,

[841] καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλὴν ὡν σύνοιδεν ἢ κύλιξ.

[842] [Μυρρίνη]: ἀμέλει ποιήσω ταῦτ' ἐγώ.

[842b] [Λυσιστράτη]: καὶ μὴν ἐγὼ

[843] ξυνηπεροπεύσω σοι παραμένουσα' ἐνθαδί,

[844] καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον. ἀλλ' ἀπέλθετε.

[845] [Κινησίας]: οἵμοι κακοδαίμων, οἶος δὲ σπασμός μ' ἔχει

[846] χῶ τέτανος ὕσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον.

[847] [Λυσιστράτη]: τίς οὗτος οὔντὸς τῶν φυλάκων ἔστως;

[847b] [Κινησίας]: ἐγώ.

[848] [Λυσιστράτη]: ἀνήρ;

[848b] [Κινησίας]: ἀνὴρ δῆτα.

[848c] [Λυσιστράτη]: οὐκ ἄπει δῆτα' ἐκποδῶν;

[849] [Κινησίας]: σὺ δέ εἰ τίς ἡκβάλλουσά μ';

[849b] [Λυσιστράτη]: ἡμεροσκόπος.

[850] [Κινησίας]: πρὸς τῶν θεῶν νυν ἐκκάλεσόν μοι Μυρρίνη.

[851] [Λυσιστράτη]: ἵδιον καλέσω γὰρ Μυρρίνην σοι; σὺ δὲ τίς εἰ;

[852] [Κινησίας]: ἀνὴρ ἐκείνης, Παιιονίδης Κινησίας.

[853] [Λυσιστράτη]: ὦ χαῖρε φίλτατ'- οὐ γὰρ ἀκλεῖς τοῦνομ

[854] τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἔστιν οὐδὲ ἀνώνυμον.

[855] ἀεὶ γὰρ ἡ γυνὴ σ' ἔχει διὰ στόμα.

[856] κἄν ώδον ἢ μῆλον λάβῃ, Κινησίᾳ

[857] τουτὶ γένοιτο, φησίν.

[857b] [Κινησίας]: ὦ πρὸς τῶν θεῶν.

[858] [Λυσιστράτη]: νὴ τὴν Ἀφροδίτην· κἄν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέσῃ

[859] λόγος τις, εἴρηκ' εὐθέως ἢ σὴ γυνὴ

[860] δτι ληρός ἔστι τάλλα πρὸς Κινησίαν.

[861] [Κινησίας]: Ἱθι νυν κάλεσον αὐτήν.

[861b] [Λυσιστράτη]: τί οὖν; δώσεις τί μοι;

[862] [Κινησίας]: ἔγωγέ σοι νὴ τὸν Δί', ἦν βούλη γε σύ·

[863] ἔχω δὲ τοῦθ'. ὅπερ οὖν ἔχω, δίδωμι σοι.

[864] [Λυσιστράτη]: φέρε νυν καλέσω καταβᾶσά σοι.

[864b] [Κινησίας]: ταχύ νυν πάνυ.

[865] ὡς οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ βίῳ χάριν,

[866] ἐξ οὕπερ αὕτη ἔγιλθεν ἐκ τῆς οἰκίας·

[867] ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιών, ἔρημα δὲ

[868] εἴναι δοκεῖ μοι πάντα, τοῖς δὲ σιτίοις

[869] χάριν οὐδεμίαν οἶδ' ἐσθίων· ἔστυκα γάρ.

[870] [Μυρρίνη]: φιλῶ φιλῶ 'γὰρ τοῦτον· ἀλλ' οὐ βούλεται

[871] ὑπὲρ ἐμοῦ φιλεῖσθαι. σὺ δέ ἐμὲ τούτῳ μὴ κάλει.

[872] [Κινησίας]: ὦ γλυκύτατον Μυρρινίδιον τί ταῦτα δράζ;

[873] κατάβηθι δεῦρο.

[873b] [Μυρρίνη]: μὰ Δί' ἐγὼ μὲν αὐτόσ' οὕ.

[874] [Κινησίας]: ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσει Μυρρίνη;

[875] [Μυρρίνη]: οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἔκκαλεῖς ἐμέ.

[876] [Κινησίας]: ἐγὼ οὐ δεόμενος; ἐπιτετριμμένος μὲν οὖν.

[877] [Μυρρίνη]: ἄπειμι.

- [877b] [Κινησιάς]: μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γοῦν παιδίων

[878] ύπάκουουσον· οὗτος οὐ καλεῖς τὴν μαμμίαν;

[879] [Παῖς Κινησίου]: μαμμία, μαμμία, μαμμία.

[880] [Κινησιάς]: αὕτη τί πάσχεις; ούδε ἐλεεῖς τὸ παιδίον

[881] ἄλουτον ὃν κάθηλον ἔκτην ἡμέραν;

[882] [Μυρρίνη]: ἔγωγ' ἐλεῶ δῆτ' ἀλλ' ἀμελῆς αὕτη πατήρ

[883] ἔστιν.

[883b] [Κινησιάς]: κατάβηθ' ὡς δαιμονία τῷ παιδίῳ.

[884] [Μυρρίνη]: οἶν τὸ τεκεῖν· καταβατέον. τί γὰρ πάθω;

[885] [Κινησιάς]: ἔμοι γὰρ αὕτη καὶ νεωτέρα δοκεῖ

[886] πολλῷ γεγενῆσθαι κάγανώτερον βλέπειν.

[887] χᾶ δυσκολαίνει πρὸς ἔμε καὶ βρενθύεται,

[888] ταῦτ' αὐτὰ δή 'σθ' ἀ κάμ' ἐπιτρίβει τῷ πόθῳ

[889] [Μυρρίνη]: ὡς γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρός,

[890] φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμίᾳ.

[891] [Κινησιάς]: τί ὡς πονήρα ταῦτα ποιεῖς χάτεραις

[892] πειθεὶ γυναιξί, κάμε τ' ἄχθεσθαι ποιεῖς

[893] αὐτή τε λυπεῖ;

[893b] [Μυρρίνη]: μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι.

[894] [Κινησιάς]: τὰ δ' ἔνδον ὅντα τάμα καὶ σὰ χρήματα

[895] χείρον διατίθης.

[895b] [Μυρρίνη]: ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.

[896] [Κινησιάς]: ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορουμένης

[897] ὑπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων;

[897b] [Μυρρίνη]: ἔμοιγε νὴ Δία.

[898] [Κινησιάς]: τὰ δὲ τῆς Ἀφροδίτης ἱέρ' ἀνοργίαστά σοι

[899] χρόνον τοσοῦτόν ἔστιν. οὐ βαδιεῖ πάλιν;

[900] [Μυρρίνη]: μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἦν μὴ διαλλαχθῆτε γε

[901] καὶ τοῦ πολέμου παύσησθε.

[901b] [Κινησιάς]: τοιγάρ, ἦν δοκῆ,

[902] ποιήσομεν καὶ ταῦτα.

[902b] [Μυρρίνη]: τοιγάρ, ἦν δοκῆ,

[903] κάγωγ' ἄπειμ' ἐκεῖσε· νῦν δ' ἀπομώμοκα.

[904] [Κινησιάς]: σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίνθη μετ' ἔμοι διὰ χρόνου.

[905] [Μυρρίνη]: οὐ δῆτα· καίτοι σ' οὐκ ἔρω γ' ὡς οὐ φιλῶ.

[906] [Κινησιάς]: φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατεκλίνης ὡς Μύρριον;

[907] [Μυρρίνη]: ὡς καταγέλαστ' ἐναντίον τοῦ παιδίου;

[908] [Κινησιάς]: μὰ Δί' ἀλλὰ τοῦτό γ' οἴκαδ' ὡς Μανῆ φέρε.

[909] ἵδού τὸ μέν σοι παιδίον καὶ δὴ 'κποδών,

[910] σὺ δ' οὐ κατακλίνει.

[910b] [Μυρρίνη]: ποῦ γὰρ ἂν τις καὶ τάλαντον;

[911] δράσειε τοῦθος;

[911b] [Κινησιάς]: ὅπου; τὸ τοῦ Πανὸς καλόν.

[912] [Μυρρίνη]: καὶ πῶς ξθ' ἀγνὴ δῆτ' ἀν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν;

[913] [Κινησιάς]: κάλλιστα δήπου λουσαμένη τῇ Κλεψύδρᾳ.

[914] [Μυρρίνη]: ἔπειτ' ὁμόσασα δῆτ' ἐπιορκήσω τάλαντον;

[915] [Κινησιάς]: εἰς ἔμε τράποιτο· μηδὲν ὄρκου φροντίσῃς.

[916] [Μυρρίνη]: φέρε νυν ἐνέγκω κλινίδιον νῶν.

[916b] [Κινησιάς]: μηδαμῶς.

[917] ἀρκεῖ χαμαὶ νῶν.

[917b] [Μυρρίνη]: μὰ τὸν Ἀπόλλω μή σ' ἔγω

[918] καίπερ τοιοῦτον ὅντα κατακλινῶ χαμαῖ.

- [919] [Κινησιάς]: Ἡ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δίήλη 'στὶν καλῶς.
- [920] [Μυρρίνη]: Ιδοὺ κατάκεισ' ἀνύσας τι, κάγὼ 'κδύομαι.
- [921] καίτοι, τὸ δεῖνα, ψίαθός ἐστ' ἔξιστέα.
- [922] [Κινησιάς]: ποία ψίαθος; μὴ μοί γε.
- [922b] [Μυρρίνη]: νὴ τὴν Ἀρτεμιν,
- [923] αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε.
- [923b] [Κινησιάς]: δός μοί νυν κύσαι.
- [924] [Μυρρίνη]: Ιδού.
- [924b] [Κινησιάς]: παπαιάξ· ἥκε νυν ταχέως πάνυ.
- [925] [Μυρρίνη]: Ιδοὺ ψίαθος· κατάκεισο, καὶ δὴ 'κδύομαι.
- [926] καίτοι, τὸ δεῖνα, προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.
- [927] [Κινησιάς]: ἀλλ' οὐδὲ δέομ' ἔγωγε.
- [927b] [Μυρρίνη]: νὴ Δί' ἀλλ' ἔγώ.
- [928] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἡ τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται.
- [929] [Μυρρίνη]: ἀνίστασ', ἀναπίδησον.
- [929b] [Κινησιάς]: ἥδη πάντ' ἔχω.
- [930] [Μυρρίνη]: ἄπαντα δῆτα.
- [930b] [Κινησιάς]: δεῦρο νυν ὡς χρύσιον.
- [931] [Μυρρίνη]: τὸ στρόφιον ἥδη λύομαι. μέμνησό νυν·
- [932] μὴ μ' ἔξαπατήσῃς τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.
- [933] [Κινησιάς]: νὴ Δί' ἄπολοίμην ἄρα.
- [933b] [Μυρρίνη]: σισύραν οὐκ ἔχεις.
- [934] [Κινησιάς]: μὰ Δί' οὐδὲ δέομαί γ', ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.
- [935] [Μυρρίνη]: ἀμέλει ποιήσεις τοῦτο· ταχὺ γὰρ ἔρχομαι.
- [936] [Κινησιάς]: ἄνθρωπος ἐπιτρίψει με διὰ τὰ στρώματα.
- [937] [Μυρρίνη]: ἔπαιρε σαυτόν.
- [937b] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἐπῆρται τοῦτό γε.
- [938] [Μυρρίνη]: βούλει μυρίσω σε;
- [938b] [Κινησιάς]: μὰ τὸν Ἀπόλλω μὴ μέ γε.
- [939] [Μυρρίνη]: νὴ τὴν Ἀφροδίτην ἦν τε βούλη γ' ἦν τε μῆ.
- [940] [Κινησιάς]: εἴθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον ὡς Ζεῦ δέσποτα.
- [941] [Μυρρίνη]: πρότεινέ νυν τὴν χεῖρα κάλείφου λαβών.
- [942] [Κινησιάς]: οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτογί,
- [943] εἰ μὴ διατριπτικόν γε κούκ ὅζον γάμων.
- [944] [Μυρρίνη]: τάλαιν' ἔγὼ τὸ Ῥόδιον ἦνεγκον μύρον.
- [945] [Κινησιάς]: ἀγαθόν· ἔα αὕτ' ὡς δαιμονία.
- [945b] [Μυρρίνη]: ληρεῖς ἔχων.
- [946] [Κινησιάς]: κάκιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτος ἐψήσας μύρον.
- [947] [Μυρρίνη]: λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστον.
- [947b] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἔτερον ἔχω.
- [948] ἀλλ' ὡζυρὰ κατάκεισο καὶ μὴ μοι φέρε
- [949] μηδέν.
- [949b] [Μυρρίνη]: ποιήσω ταῦτα νὴ τὴν Ἀρτεμιν.
- [950] ὑπολύομαι γοῦν. ἀλλ' ὅπιας ὡς φίλτατε
- [951] σπονδὰς ποιεῖσθαι ψηφιεῖ.
- [951b] [Κινησιάς]: βουλεύσομαι.
- [952] ἀπολώλεκέν με κάπιτέτριφεν ἡ γυνὴ
- [953] τά τ' ἄλλα πάντα κάποδείρασ' οίχεται.

Lyrik

- [954] [Κινησιάς]: οἵμοι τί πάθω; τίνα βινήσω
[955] τῆς καλλίστης πασῶν ψευσθείς;
[956] πῶς ταυτηνὶ παιδοτροφήσω;
[957] ποῦ Κυναλώπηξ;
[958] μίσθωσόν μοι τὴν τίθην.
[959] [Χορὸς Γερόντων]: ἐν δεινῷ γ' ὡς δύστηνε κακῷ
[960] τείρει ψυχὴν ἔξαπατηθείς.
[961] κάγωγ' οἰκτίρω σ' αἰαῖ.
[962] ποῖος γὰρ ἀνὴν ἢ νέφρος ἀντίσχοι,
[963] ποία ψυχή, ποῖοι δ' ὅρχεις,
[964] ποία δ' ὄσφυς, ποῖος δ' ὄρρος
[965] κατατεινόμενος
[966] καὶ μὴ βινῶν τοὺς ὄρθρους;
[967] [Κινησιάς]: ὡς Ζεῦ δεινῶν ἀντισπασμῶν.
[968] [Χορὸς Γερόντων]: ταυτὶ μέντοι νυνὶ σ' ἐποίησ'
[969] ή παμβδελυρὰ καὶ παμμυσαρά.
[970] [Κινησιάς]: μὰ Δέ αλλὰ φίλη καὶ παγγλυκερά.
[971] [Χορὸς Γερόντων]: ποία γλυκερά; μιαρὰ μιαρά.
[972] [Κινησιάς]: μιαρὰ δῆτ' ὡς Ζεῦ ὡς Ζεῦ·
[973] εἴθ' αὐτὴν ὕσπερ τοὺς θωμοὺς
[974] μεγάλω τυφῷ καὶ πρηστῆρι
[975] ξυστρέψας καὶ ξυγγογγύλας
[976] οἴχοιο φέρων, εἴτα μεθείης,
[977] ή δὲ φέροιτ' αὖ πάλιν ἐς τὴν γῆν,
[978] κάτ' ἔξαίφνης
[979] περὶ τὴν ψωλὴν περιβαίη.

Iamben

- [980] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: πᾶς τῶν Ἀσανῶν ἐστιν ἀ γερωχίᾳ
[981] ή τοὶ πρυτάνιες; λῶ τι μυσίξαι νέον.
[982] [Κινησιάς]: σὺ δ' εἴ πότερον ἄνθρωπος ἢ κονίσαλος;
[983] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: κῆρυξ ἐγῶν ὡς κυρσάνιε ναὶ τὼ σιώ
[984] ἔμοιον ἀπὸ Σπάρτας περὶ τῶν διαλλαγῶν.
[985] [Κινησιάς]: κάπειτα δόρυ δῆθ' ὑπὸ μάλης ἥκεις ἔχων;
[986] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: οὐ τὸν Δέ οὐκ ἐγών γα.
[986b] [Κινησιάς]: ποῖ μεταστρέψει;
[987] τί δὴ προβάλλει τὴν χλαμύδ'; ἢ βουβωνιάς
[988] ὑπὸ τῆς ὁδοῦ;
[988b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: παλαιόρ γα ναὶ τὸν Κάστορα
[989] ὄνθρωπος.
[989b] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἔστυκας ὡς μιαρώτατε.
[990] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: οὐ τὸν Δέ οὐκ ἐγών γα· μηδ' αὖ πλαδδίῃ.
[991] [Κινησιάς]: τί δ' ἐστί σοι τοδί;
[991b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: σκυτάλα Λακωνικά.
[992] [Κινησιάς]: εἴπερ γε χαῖτη στὶ σκυτάλῃ Λακωνική.
[993] ἀλλ' ὡς πρὸς εἰδότ' ἐμὲ σὺ τάληθῇ λέγε.
[994] τί τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἐστι τὰν Λακεδαιμονί;
[995] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: ὄρσὰ Λακεδαιμονῶν πᾶσα καὶ τοὶ σύμμαχοι
[996] ἄπαντες ἐστύκαντι· Πελλάνας δὲ δεῖ.
[997] [Κινησιάς]: ἀπὸ τοῦ δὲ τουτὶ τὸ κακὸν ὑμῖν ἐνέπεσεν;

- [998] ἀπὸ Πανός;
- [998b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: οὕκ, ἀλλ' ἀρχεν οἰω Λαμπιτώ,
- [999] ἔπειτα τάλλαι ταὶ κατὰ Σπάρταν ἄμα
- [1000] γυναῖκες ἢπερ ἀπὸ μιᾶς ύσπλαγίδος
- [1001] ἀπήλαν τῷς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ύσσακων.
- [1002] [Κινησάς]: πῶς οὖν ἔχετε;
- [1002b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: μογίομες. ἂν γὰρ τὰν πόλιν
- [1003] ἢπερ λυχνοφορίοντες ἐπικεκύφαμες.
- [1004] ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῷ μύρτῳ σιγεῖν
- [1005] ἔωντι, πρίν γ' ἅπαντες ἐξ ἐνδὸς λόγῳ
- [1006] σπονδὰς ποιησώμεσθα ποττὰν Ἑλλάδα.
- [1007] [Κινησάς]: τουτὶ τὸ πράγμα πανταχόθεν ξυνομάμοται
- [1008] ὑπὸ τῶν γυναικῶν· ἄρτι νυνὶ μανθάνω.
- [1009] ἀλλ' ὡς τάχιστα φράζε περὶ διαλλαγῶν
- [1010] αὐτοκράτορας πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνθαδί.
- [1011] ἐγὼ δ' ἐτέρους ἐνθένδε τῇ βουλῇ φράσω
- [1012] πρέσβεις ἐλέσθαι τὸ πέος ἐπιδείξας τοδί.
- [1013] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: ποτάομαι· κράτιστα γὰρ παντῷ λέγεις.

Chor

Trochäen

- [1014] [Χορὸς Γερόντων]: ούδέν εστι θηρίον γυναικός ἀμαχώτερον,
- [1015] ούδε πῦρ, ούδ' ὕδ' ἀναιδῆς ούδεμία πόρδαλις.
- [1016] [Χορὸς Γυναικῶν]: ταῦτα μέντοι σὺ ξυνιεῖς εἴτα πολεμεῖς ἐμοί,
- [1017] ἔξδον ὡς πόνηρε σοὶ βέβαιον ἔμ' ἔχειν φίλην;
- [1018] [Χορὸς Γερόντων]: ώς ἐγὼ μισῶν γυναικας ούδεποτε παύσομαι.
- [1019] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ὅταν βούλῃ σύ· νῦν δ' οὖν οὐ σε περιόψομαι
- [1020] γυμνὸν ὄνθ' οὔτως. ὁρῶ γὰρ ώς καταγέλαστος εἰ.
- [1021] ἀλλὰ τὴν ἔξωμός ἐνδύσω σε προσιοῦσ' ἐγώ.
- [1022] [Χορὸς Γερόντων]: τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δί' οὐ πονηρὸν ἐποιήσατε·
- [1023] ἀλλ' ὑπ' ὄργης γὰρ πονηράς καὶ τότ' ἀπέδυν ἐγώ.
- [1024] [Χορὸς Γυναικῶν]: πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἀνήρ, εἴτ' οὐ καταγέλαστος εἰ.
- [1025] κεῖ με μὴ λύπεις, ἐγώ σου κὰν τόδε τὸ θηρίον
- [1026] τούπῃ τώφθαλμῷ λαβοῦσα ἔξεῖλον ἂν δὲ νῦν ξνι.
- [1027] [Χορὸς Γερόντων]: τοῦτ' ἄρ' ἦν με τούπιτρίθον, δακτύλιος ούτοσί·
- [1028] ἔκσκάλευσον αὐτό, κάτα δεῖξον ἀφελοῦσά μοι·
- [1029] ώς τὸν ὄφθαλμόν γέ μου νὴ τὸν Δία πάλαι δάκνει.
- [1030] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλὰ δράσω ταῦτα· καίτοι δύσκολος ἔφυς ἀνήρ.
- [1031] ἥ μεγ' ὡς Ζεῦ χρῆμ' ίδειν τῆς ἐμπίδος ἔνεστί σοι.
- [1032] οὐχ ὄρφας; οὐκ ἐμπίς εστιν ἡδε Τρικορυσία;
- [1033] [Χορὸς Γερόντων]: νὴ Δί' ἀνησάς γέ μ', ώς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύχει,
- [1034] ὥστ' ἐπειδὴ ἔξηρέθη, ρεῖ μου τὸ δάκρυον πολύ.
- [1035] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγώ, καίτοι πάνυ πονηρὸς εἰ,
- [1036] καὶ φιλήσω.
- [1036b] [Χορὸς Γερόντων]: μὴ φιλήσης.
- [1036c] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἦν τε βούλῃ γ' ἦν τε μῆ.
- [1037] [Χορὸς Γερόντων]: ἀλλὰ μὴ ὠρασ' ἵκοισθ'. ώς ἐστὲ θωπικαὶ φύσει,
- [1038] κάστ' ἐκεῖνο τούπος ὁρθῶς κού κακῶς εἰρημένον,
- [1039] οὔτε σὺν πανωλέθροισιν οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων.
- [1040] ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτι

- [1041] ούτε δράσω φλαῦρον ούδεν οὕθ' ὑφ' ὑμῶν πείσομαι.
[1042] ἀλλὰ κοινῇ συσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.

Chor

Strophe 1

- [1043] [Χορός]: οὐ παρασκευαζόμεσθα
[1044] τῶν πολιτῶν ούδεν' ὡς νδρες
[1045] φλαῦρον εἰπεῖν ούδε τέ ξν.
[1046] ἀλλὰ πολὺ τοῦμπαλιν πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν
[1047] καὶ δρᾶν· ίκανὰ γὰρ τὰ κακὰ καὶ τὰ παρακείμενα.
[1048] ἀλλ' ἐπαγγελλέτω πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή,
[1049] εἴ τις ἀργυρόδιον δεῖται
[1050] λαβεῖν μνᾶς ἢ δύ' ἢ τρεῖς,
[1051] ώς † πόλλα' ἔσω 'στὶν†
[1052] †
[1053] κάχομεν βαλλάντια.
[1054] κάν ποτ' εἰρήνη φανῆ,
[1055] δστις ἀν νυνὶ δανείσηται
[1056] παρ' ἡμῶν,
[1057] ἀν λάβῃ μηκέτ' ἀποδῷ.

Antistrophe 1

- [1058] [Χορός]: ἔστι ἀν δὲ μέλλομεν ξένους
[1059] τινὰς Καρυστίους, ἄνδρας
[1060] καλούς τε κάγαθούς.
[1061] κάστιν ἔτ' ἔτνος τι· καὶ δελφάκιον ἦν τί μοι,
[1062] καὶ τοῦτο τέθυχ', ώς τὰ κρέ' ἔδεσθ' ἀπαλὰ καὶ καλά.
[1063] ἥκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ τήμερον· πρὸ δὲ χρὴ
[1064] τοῦτο δρᾶν λελουμένους αὖ
[1065] τούς τε καὶ τὰ παιδί', εἴτ' εἴσω βαδίζειν,
[1066] μηδ' ἐρέσθαι μηδένα,
[1067] ἀλλὰ χωρεῖν ἄντικρυς
[1068] ὕσπερ οἴκαδ' εἰς ἔαυτῶν
[1069] γεννικῶς, ώς
[1070] ἡ θύρα κεκλήσεται.

Anapäste

- [1072] [Χορός]: καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἶδι πρέσβεις ἔλκοντες ὑπήνας
[1073] χωροῦσ', ὕσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔχοντες.
[1074] ἄνδρες Λάκωνες πρῶτα μέν μοι χαίρετε,
[1075] εἴτ' εἴπαθ' ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἥκετε.
[1076] [Λάκων]: τί δεῖ ποθ' ὑμὲ πολλὰ μυσίδδειν ἔπη;
[1077] ὁρῆν γὰρ ἔξεσθ' ώς ἔχοντες ἵκομες.
[1078] [Χορός]: βαβαί· νενεύρωται μὲν ἥδε συμφορὰ
[1079] δεινῶς, ττεθερμῶσθαί γετ χεῖρον φαίνεται.
[1080] [Λάκων]: ἄφατα. τί κα λέγοι τις; ἀλλ' ὅπα σέλει
[1081] παντά τις ἐλσῶν ἀμίν εἰράναν σέτω.
[1082] [Χορός]: καὶ μὴν ὁρῶ καὶ τούσδε τοὺς αὐτόχθονας
[1083] ὕσπερ παλαιστὰς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέρων

- [1084] Θαίμάτι' ἀποστέλλοντας· ώστε φαίνεται
 [1085] ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος.
 [1086] [Ἀθηναῖος]: τίς ἀν φράσεις ποῦ' στιν ἡ Λυσιστράτη;
 [1087] ώς ἄνδρες ἡμεῖς ούτοι τοιουτοιί.
 [1088] [Χορός]: χαῦτη ξυνάδει χήτερα ταύτη νόσω.
 [1089] ἡ που πρὸς ὅρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;
 [1090] [Ἀθηναῖος]: μὰ Δέ' ἀλλὰ ταυτὶ δρῶντες ἐπιτετρύμμεθα.
 [1091] ώστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχύ,
 [1092] οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ κλεισθένη βινήσομεν.
 [1093] [Χορός]: εἰ σωφρονεῖτε, θαίματια λήψεσθ', ὅπως
 [1094] τῶν Ἐρμοκοπιδῶν μή τις ὑμᾶς ὄψεται.
 [1095] [Ἀθηναῖος]: νὴ τὸν Δέ' εὖ μέντοι λέγεις.
 [1095b] [Λάκων]: ναὶ τῷ σιώ
 [1096] παντῷ γα. φέρε τὸ ἔσθος ἀμβαλώμεθα.
 [1097] [Ἀθηναῖος]: ὦ χαίρετ' ὦ Λάκωνες· αἰσχρά γ' ἐπάθομεν.
 [1098] [Λάκων]: ὦ Πολυχαρείδα δεινά κ' αὖ 'πεπόνθεμες,
 [1099] αἱ εἴδον ἀμὲ τῶνδρες ἀμπεφλασμένως.
 [1100] [Ἀθηναῖος]: ἄγε δὴ Λάκωνες αὕθ' ἔκαστα χρὴ λέγειν.
 [1101] ἐπὶ τῇ πάρεστε δεῦρο;
 [1101b] [Λάκων]: περὶ διαλλαγῶν
 [1102] πρέσβεις.
 [1102b] [Ἀθηναῖος]: καλῶς δὴ λέγετε· χήμεῖς τουτογέ.
 [1103] τί οὐ καλοῦμεν δῆτα τὴν Λυσιστράην,
 [1104] ἥπερ διαλλάξειν ἡμᾶς ἀν μόνη;
 [1105] [Λάκων]: ναὶ τῷ σιώ κἀ λῆτε τὸν Λυσίστρατον.
 [1106] [Ἀθηναῖος]: ἀλλ' οὐδὲν ἡμᾶς, ώς ἔστικε, δεῖ καλεῖν.
 [1107] αὐτὴ γάρ, ώς ἡκουσεν, ἤδ' ἔξερχεται.

Anapäste

- [1108] [Χορός]: χαῖρ' ὦ πασῶν ἀνδρειοτάτη· δεῖ δὴ νυνὶ σε γενέσθαι
 [1109] δεινὴν δειλὴν ἀγαθὴν φαύλην σεμνὴν ἀγανὴν πολύπειρον.
 [1110] ώς οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων τῇ σῇ ληφθέντες ὕγιη
 [1111] συνεχώρησάν σοι καὶ κοινῇ τάγκλήματα πάντ' ἐπέτρεψαν.
 [1112] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοῦργον, εἰ λάβοι γέ τις
 [1113] ὅργωντας ἀλλήλων τε μὴ 'κπειρωμένους.
 [1114] τάχα δ' εἴσομαι 'γά. ποῦ 'στιν ἡ Διαλλαγή;
 [1115] πρόσαγε λαβοῦσα πρῶτα τοὺς Λακωνικούς,
 [1116] καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μηδ' αὐθαδικῇ,
 [1117] μηδ' ὁσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων,
 [1118] ἀλλ' ώς γυναῖκας εἰκός, οἰκείως πάνυ,
 [1119] ἦν μὴ διδῷ τὴν χεῖρα, τῆς σάθης ἄγε.
 [1120] ἵθι καὶ σὺ τούτους τοὺς Ἀθηναίους ἄγε,
 [1121] οὖ δ' ἀν διδῶσι πρόσαγε τούτους λαβομένη.
 [1122] ἄνδρες Λάκωνες στῆτε παρ' ἐμὲ πλησίον,
 [1123] ἐνθένδε δ' ὑμεῖς, καὶ λόγων ἀκούσατε.
 [1124] ἐγὼ γυνὴ μέν εἰμι, νοῦς δ' ἔνεστί μοι,
 [1125] αὐτῇ δ' ἐμαυτῇσι οὐ κακῶς γνώμης ἔχω,
 [1126] τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους
 [1127] πολλοὺς ἀκούσασ' οὐ μεμούσωμαι κακῶς.
 [1128] λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λοιδορήσαι βούλομαι
 [1129] κοινῇ δικαίως, οἱ μιᾶς ἐκ χέρνιβος

- [1130] βωμοὺς περιρραίνοντες ὥσπερ ξυγγενεῖς
[1131] Ὄλυμπίασιν, ἐν Πύλαις, Πιθοὶ πόσους
[1132] εἴποιμ' ἀνὸς, εἴ με μηκύνειν δέοι;
[1133] ἔχθρῶν παρόντων βαρβάρων στρατεύματι
[1134] Ἐλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.
[1135] εἰς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται.
- [1136] [Ἀθηναῖος]: ἔγὼ δ' ἀπόλλυμαί γ' ἀπεψαλημένος.
[1137] [Λυσιστράτη]: εἴτ' ὡς Λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέψομαι,
[1138] οὐκ ἵσθ' ὅτε ἐλθὼν δεῦρο Περικλείδας ποτὲ
[1139] ὁ Λάκων Ἀθηναίων ἱκέτης καθέζετο
[1140] ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ὡχρὸς ἐν φοινικίδι
[1141] στρατιὰν προσαιτῶν; ἢ δὲ Μεσσήνη τότε
[1142] ὑμῖν ἐπέκειτο χώθεὸς σείων ἄμα.
[1143] ἐλθὼν δὲ σὺν ὀπλίταισι τετρακισχιλίοις
[1144] Κύμων ὅλην ἔσωσε τὴν Λακεδαιμονία.
[1145] ταυτὶ παθόντες τῶν Αθηναίων ὅποι
[1146] δηοῦτε χώραν, ἵς ὑπ' εὖ πεπόνθατε;
- [1147] [Ἀθηναῖος]: ἀδικοῦσιν οὗτοι νὴ Δί' ὡς Λυσιστράτη.
[1148] [Λάκων]: ἀδικίομες· ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατον ὡς καλός.
[1149] [Λυσιστράτη]: ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς Ἀθηναίους μ' οἴει;
[1150] οὐκ ἵσθ' ὅτε ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὔθις αὕ
[1151] κατωνάκας φοροῦντας ἐλθόντες δορὶ¹
[1152] πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν,
[1153] πολλοὺς δ' ἔταιρους Ἰππίου καὶ ξυμμάχους,
[1154] ξυνεκμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡμέρᾳ μόνοι,
[1155] κῆλευθέρωσαν κάντὶ τῆς κατωνάκης
[1156] τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἡμπέσχον πάλιν;
[1157] [Λάκων]: οὕπα γυναῖκ' ὅπωπα χαῖωτεραν.
[1158] [Ἀθηναῖος]: ἔγὼ δὲ κύσθον γ' οὐδέπω καλλίονα.
[1159] [Λυσιστράτη]: τί δῆθ' υπηργμένων γε πολλῶν κάγαθῶν
[1160] μάχεσθε κού παύεσθε τῆς μοχθοίας;
[1161] τί δ' οὐ διηλλάγητε; φέρε τί τούμποδῶν;
[1162] [Λάκων]: ἀμές γε λῶμες, αἱ τις ἀμὸν τῶγκυκλον
[1163] λῃ τοῦτ' ἀποδόμεν.
- [1163b] [Λυσιστράτη]: ποῖον ὡς τᾶν;
[1163c] [Λάκων]: τὰν Πύλον,
[1164] ἄσπερ πάλαι δεόμεθα καὶ βλιμάττομες.
[1165] [Ἀθηναῖος]: μὰ τὸν Ποσειδῶν τοῦτο μέν γ' οὐ δράσετε.
[1166] [Λυσιστράτη]: ἄφετ' ὕγάθ' αὐτοῖς.
[1166b] [Ἀθηναῖος]: κάτα τίνα κινήσομεν;
[1167] [Λυσιστράτη]: ἔτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χωρίον.
[1168] [Ἀθηναῖος]: τὸ δεῖνα τοίνυν παράδοθ' ἡμῖν τουτονὶ²
[1169] πρώτιστα τὸν Ἐχινοῦντα καὶ τὸν Μηλιά
[1170] κόλπον τὸν ὅπισθεν καὶ τὰ Μεγαρικὰ σκέλη.
[1171] [Λάκων]: οὐ τὸ σιών οὐχὶ πάντα γ' ὡς λισσάνιε.
[1172] [Λυσιστράτη]: ἔατε, μηδὲν διαφέρου περὶ σκελοῖν.
[1173] [Ἀθηναῖος]: ἦδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδὺς βούλομαι.
[1174] [Λάκων]: ἔγὼ δὲ κοπραγωγεῖν γα τπρῶτατ ναὶ τὸ σιών.
[1175] [Λυσιστράτη]: ἐπὴν διαλλαγῆτε, ταῦτα δράσετε.
[1176] ἄλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, βουλεύσασθε καὶ
[1177] τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε.
[1178] [Ἀθηναῖος]: ποίοισιν ὡς τᾶν ξυμμάχοις; ἐστύκαμεν.

[1179] οὐ ταύτα δόξει τοῖσι συμμάχοισι νῶν

[1180] βινεῖν ἄπασιν;

[1180b] [Λάκων]: τοῖσι γῶν ναὶ τὰ σιὰ

[1181] ἀμοῖσι.

[1181b] [Ἀθηναῖος]: καὶ γὰρ ναὶ μὰ Δία Καρυστίοις.

[1182] [Λυσιστράτη]: καλῶς λέγετε. νῦν οὖν ὅπως ἀγνεύσετε,

[1183] ὅπως ἂν αἱ γυναῖκες ὑμᾶς ἐν πόλει

[1184] ξενίσωμεν ὡν ἐν ταῖσι κίσταις εἴχομεν.

[1185] ὅρκους δ' ἔκει καὶ πίστιν ἀλλήλοις δότε

[1186] κάπειτα τὴν αὐτοῦ γυναῖχ' ὑμῶν λαβὼν

[1187] ἄπεισ' ἔκαστος.

[1187b] [Ἀθηναῖος]: ἀλλ' ἵωμεν ὡς τάχος.

[1188] [Λάκων]: ἄγ' ὅπα τυ λῆς.

[1188b] [Ἀθηναῖος]: νὴ τὸν Δί' ὡς τάχιστ' ἄγε

Antistrophe 2

[1189] [Χορός]: στρωμάτων δὲ ποικίλων καὶ
[1190] χλανιδίων καὶ ξυστίδων καὶ
[1191] χρυσίων, ὅσ' ἔστι μοι,
[1192] οὐ φθόνος ἔνεστι μοι πᾶσι παρέχειν φέρειν
[1193] τοῖς παισίν, ὅπόταν τε θυγάτηρ τινὶ κανηφορῆ.
[1194] πᾶσιν ὑμῖν λέγω λαμβάνειν τῶν ἔμῶν
[1195] χρημάτων νῦν ἔνδοθεν, καὶ
[1196] μηδὲν οὕτως εὖ σεσημάν
[1197] θαι τὸ μὴ οὐχὶ^λ
[1198] τοὺς ρύπους ἀνασπάσαι,
[1199] χάττ' ἀν ἔνδον ἦ φορεῖν.
[1200] ὄψεται δ' οὐδὲν σκοπῶν, εἰ
[1201] μή τις ὑμῶν
[1202] ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει.

Antistrophe 3

Lyrische Szene

- [1216] [Αθηναῖος A.]: : ἄνοιγε τὴν θύραν· παραχωρεῖν οὐ θέλεις;
[Αθηναῖος] nicht willst|du;
- [1217] : ὑμεῖς τί κάθησθε; μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι
[Αθηναῖος] der Fackel
- [1218] : ὑμᾶς κατακαύσω; φορτικὸν τὸ χωρίον.
[Αθηναῖος] der Ort.
- [1219] : οὐκ ἀν ποιήσαιμ'. εἰ δὲ πάνυ θεῖ τοῦτο δρᾶν,
[Αθηναῖος] dieses zu|tun,
- [1220] : ὑμῖν χαρίσασθαι, προσταλαιπωρήσομεν.
[Αθηναῖος] Gefallen|zu|tun, werden|wir|zusätzlich|mühen|uns.
- [1221] [Αθηναῖος B.]: χήμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν.
- [1222] [Αθηναῖος A.]: : οὐκ ἄπιτε; κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρά.
[Αθηναῖος] Haare lang.
- [1223] : οὐκ ἄπιθ', ὅπως ἀν οἱ Λάκωνες ἔνδοθεν
[Αθηναῖος] Lakedaimonier drinnen
- [1224] : καθ' ἡσυχίαν ἀπίστιν εὔωχημένοι;
[Αθηναῖος] weg|gehen|mögen gut|bewirtet|seiend;
- [1225] [Αθηναῖος B.]: : οὕπιω τοιοῦτον συμπόσιον ὅπωπ' ἐγώ.
[Αθηναῖος] habe|gesehen ich.
- [1226] : ἦ καὶ χαρίεντες ἥσαν οἱ Λακωνικοί·
[Αθηναῖος] die Lakonischen-
- [1227] : ἡμεῖς δ' ἐν οἴνῳ συμπόται σοφώτατοι.
[Αθηναῖος] Zech|genossen weisesten.
- [1228] [Αθηναῖος A.]: : ὀρθῶς γ', δτιὴ νήφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν.
[Αθηναῖος] nicht sind|wir|gesund.
- [1229] : ἦν τοὺς Αθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,
[Αθηναῖος] überzeuge sprechend|seiend,
- [1230] : μεθύοντες ἀεὶ πανταχοῖ πρεσβεύσομεν.
[Αθηναῖος] überall werden|wir|Gesandtschaften|führen.
- [1231] : νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔλθωμεν ἐξ Λακεδαιμονα
[Αθηναῖος] nach Lakedaimon
- [1232] : νήφοντες, εὐθὺς βλέπομεν ὅ τι ταράξομεν.
[Αθηναῖος] irgend werden|wir|auf|röhren.
- [1233] : ὕσθ' ὅ τι μὲν ἀν λέγωσιν οὐκ ἀκούομεν,
[Αθηναῖος] nicht hören|wir,
- [1234] : ἀ δ' οὐ λέγουσι, ταῦθ' ὑπονενοίκαμεν,
[Αθηναῖος] dieses haben|wir|unterstellt,
- [1235] : ἀγγέλλομεν δ' οὐ ταύτα τῶν αὐτῶν πέρι.
[Αθηναῖος] gleichen über.
- [1236] : νυνὶ δ' ἄπαντ' ἱρεσκεν· ὕστ' εἰ μέν γέ τις
[Αθηναῖος] doch irgendwer
- [1237] : ἄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ἄδειν δέον,
[Αθηναῖος] singen nötig|seiend,
- [1238] : ἐπηρέσαμεν ἀν καὶ προσεπιωρκήσαμεν.
[Αθηναῖος] und hinzu|schworen|wir.
- [1239] : ἀλλ' ούτοι γὰρ αὗθις ἔρχονται πάλιν
[Αθηναῖος] kommen|sie wieder
- [1240] : ἐξ ταύτον. οὐκ ἔρρήσετ' ὡς μαστιγίαι;
[Αθηναῖος] o Geißel|würdige;
- [1241] [Αθηναῖος B.]: : νὴ τὸν Δί' ὡς ἥδη γε χωροῦσ' ἔνδοθεν.
[Αθηναῖος] gehen|sie von|innen.
- [1242] [Λάκων]: ὡς Πολυχαρείδα λαβὲ τὰ φυσατήρια,
- [1243] : ίν' ἐγὼ διποδιάξω τε κάείσω καλὸν
- [1244] : ἐς τῶς Ἀσαναίως τε † καὶ ἐς ἡμᾶς ἄμα †.
: † †.
- [1245] [Αθηναῖος]: λαβὲ δῆτα τὰς φυσαλλίδας πρὸς τῶν θεῶν,
- [1246] : ὡς ἥδομαί γ' ὑμᾶς ὄρῶν ὄρχουμένους.

Lyrik

[1247] [Χορὸς Λακεδαιμονίων]: ὅρμασι

Lyrik

[1279] [Χορὸς Ἀθηναῖων]: πρόσαγε χορόν, ἐπαγε δὲ Χάριτας,

- [1280] ἐπὶ δὲ κάλεσον Ἀρτεμιν,
[1281] ἐπὶ δὲ δίδυμον ἀγέχορον
[1282] Ἰήτιον
[1283] εὔφρον', ἐπὶ δὲ Νύσιον,
[1284] δὶς μετὰ μαινάσι Βάκχιος ὅμμασι δαίεται,
[1285] Δία τε πυρὶ φλεγόμενον, ἐπὶ τε
[1286] πότνιαν ἄλοχον ὀλβίαν·
[1287] εἴτα δὲ δαίμονας, οἵς ἐπιμάρτυσι
[1288] χρησόμεθ' οὐκ ἐπιλήμοσιν
[1289] Ἡσυχίας πέρι τῆς ἀγανόφρονος,
[1290] ἦν ἐποίησε θεὰ Κύπρις.
[1291] ἀλαλαὶ ἵη παιήων·
[1292] αἴρεσθ' ἄνω ἱαί,
[1293] ὡς ἐπὶ νίκῃ ἱαί.
[1294] εὐδοῖ εὐδοῖ, εὐδαί εὐδαί.

[1295] [Ἀθηναῖος]: πρόφατιν δὴ σὺ Μοῦσαν ἐπὶ νέα νέαν.

Lyrik

[1296] [Χορὸς Λακεδαιμονίων]: Ταύγετον αὗτ' ἐραννὸν ἐκλιπώα
[1297] Μῶα μόλε Λάκαινα πρεπτὸν ἀμὲν
[1298] κλέωα τὸν Ἀμύκλαις σιὸν
[1300] καὶ χαλκίοικον Ἀσάναν,
[1301] Τυνδαρίδας τ' ἀγασώς,
[1302] τοὶ δὴ πὰρ Εύρωταν ψιάδδοντι.
[1303] εἴα μάλ' ἔμβη
[1304] ὡς εἴα κοῦφα πάλλων,
[1305] ὡς Σπάρταν ὑμνίωμες,
[1306] τῷ σιῶν χοροὶ μέλοντι
[1307] καὶ ποδῶν κτύποις,
[1308] ᾧ τε πῶλοι ταὶ κόραι
[1309] πὰρ τὸν Εύρωταν
[1310] ἀμπάλλοντι πυκνὰ ποδοῖν
[1311] ἀγκονίωαι,
[1312] ταὶ δὲ κόμαι σείονθ' ᾖπερ Βακχᾶν
[1313] θυρσαδδῶαν καὶ παιδδῶαν.
[1314] ἀγεῖται δ' ἀ Λήδας παῖς
[1315] ἀγνὰ χοραγὸς εὐπρεπῆς.
[1316] ἀλλ' ἄγε κόμαν παραμπύκιδε χερί, ποδοῖν τε πάδη
[1319] ᾧ τις ἔλαφος· κρότον δ' ἀμῷ ποίει χορωφελήταν.
[1320] καὶ τὰν σιὰν δ' αὖ τὰν κρατίσταν χαλκίοικον ὕμνει τὰν πάμμαχον.